

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko
Červen 2021 | cena 20 Kč vč. DPH



*Na návštěvě mezi květinami
v Mlýnci*





KOPIDLENSKÉ LISTY

Červen 2021

V čísle najdete

[4] Strategický plán rozvoje města Kopidlno ukáže, na co se město zaměří v dlouhodobějším horizontu

[5] Zeptali jsme se: Co říkáte na koronavirovou pandemii optikou dnešní zkušenosti?

[7] Kamerový systém v Kopidlně by se měl nadále modernizovat a rozšiřovat

[12] První testování žáci prožívali s obavami, pak je to začalo bavit

[17] Když práce je radostí... Na návštěvě mezi květinami a zeleninou v Mlýnci

[23] Jak jsme vykupovali traktor. Politické procesy 50. let 20. století

[26] O knihovně nejen v době koronavirové rozmlouváme s knihovnicí Michaelou Palečkovou

[28] Inspirace k pohybu nejen v době zákazů doputovala do Kopidlna z moravské vsi Bochoře

[30] Velká hra o malém letadylku pomohla modelářům aktivně překlenout dobu, kdy se nemohli scházet

Administrativa se s množstvím přidělených dotací komplikuje, ale jsme rádi za každou korunu

Vážení spoluobčané,
dovoľte mi přivítat vás v tomto vydání Kopidlenkých listů.

Stává se tradicí, že ve svém úvodníku první řádky věnuji investičním akcím, které právě probíhají. Tou největší, která se právě postupně blíží cíli, je stavba školského areálu v ulici Tomáše Svobody. Stavbu v ZŠ II. stupně potrápil letošní vývoj nejen pandemie, ale také počasí. I když pamětníci a meteorologové říkají, že letos bylo běžné jaro, deštivé dny odsouvaly práci na fasádě budovy II. stupně. V tuto chvíli je již část fasády probarvená a kolemjdoucí občan se může potěšit krásou částečně zrealizovaného díla. Ostatní práce postupně pokračují, i když se zádrhely. Vnitřní prostory mají vysoutěžené dodavatele vybavení nábytkem a IT. IT vybavení provádí firma Prekt service, s. r. o., Ostrava za cenu 2,5 mil. Kč vč. DPH a dodávku nábytku vyhrála firma Artspect, a. s., Humpolec za cenu 3 mil. Kč vč. DPH. K tomu postupně objednáme školní pomůcky. Všechny kroky, které se provádějí při objednávání nebo v rámci výběrových řízení, konzultujeme s dotačními orgány.

Komplikuje se nám dodávka výtahu a materiálu pro dokončení prací na koridoru. Termín kolaudace koridoru a hlavní budovy se nám posune až do září. V nezkolaudovaných objektech nemůžeme zahájit výuku. S vedením školy jsme se dohodli, že žáci prvního stupně budou přestěhováni do budovy v Hilmarově ulici a žáci druhého stupně s výjimkou deváté třídy budou mít své kmenové učebny ve třídách nad jídelnou a v tomto režimu bude zahájen nový školní rok. Tak tomu bude zřejmě po dobu udržitelnosti projektu, protože dotace byla mířena



Hana Masáková,
starostka Kopidlna

na modernizaci odborných učeben. V průběhu proplácení dotace došlo ke změně pohledu na to, co jsou odborné učebny, a nám by hrozilo vrácení výrazné části dotace. Proto bude nutné zachovat kmenové třídy nad jídelnou a do budovy II. stupně budou žáci docházet od října, po kolaudaci budovy, na odborné předměty. Tomu bude přizpůsoben rozvrh hodin, aby přechodů z budovy do budovy bylo co nejméně.

pokračování na straně 3



pokračování ze strany 2

Všechny nastalé komplikace konzultujeme s odborníky, stavbou, dotačními orgány a technickým dozorem stavby. Společně se snažíme najít východisko a řešení nastalé situace. Informace jsou průběžně předkládány zastupitelům.

Moje poděkování patří spolkům, které byly osloveny pro případnou pomoc při stěhování nábytku a vybavení mezi budovami, a to hasičům, fotbalistům a rybářům. Pan ředitel oslovil také rodiče a někteří svoji pomoc nabídli. Za pomoci rodičů, zaměstnanců místního hospodářství a žáků vyšších ročníků proběhlo stěhování bez větších problémů, aniž by bylo potřeba využít nabídky spolků. Vám všem, kteří jste se stěhování tříd účastnili, moc děkuji.

V průběhu stavby jsme uzavřeli smlouvy s různými dotačními orgány. Tak jak dochází k postupnému proplácení finančních prostředků, řeší se i náhled dotačního orgánu a dochází ke změnám a korekcím. Častěji jsou korekce v náš neprospěch, ale řešíme i příjemnější situace. V dotačním orgánu Operačního programu životního prostředí jsme obdrželi upřesnění, že obdržíme dotaci ve výši 7,3 mil. Kč, což je asi o milion více, než jsme předpokládali. Úspěšní jsme byli v dotačním Programu obnovy venkova Královéhradeckého kraje (KHK), ze kterého jsme letos získali dalších 975 tis. Kč na modernizaci školského areálu. I když se administrativa s množstvím přidělených dotací velice komplikuje, jsme rádi za každý úspěch a za každou korunu, kterou se nám podaří do Kopidlno získat.

Abychom ještě více obnovili areál ZŠ, podali jsme žádost o dotaci na Ministerstvo pro místní rozvoj na akci Doplnění herních prvků na stávajícím hřišti MŠ. Před několika dny jsme obdrželi informaci, že jsme byli úspěšní, a tak v tuto chvíli chystáme výběrové řízení na dodavatele a v podzimních měsících dojde k realizaci.

Několik dotací pro hasiče

Všichni jste zaznamenali zvýšený počet výjezdů k dopravním nehodám, proto byly podány žádosti o dotaci na dopravní automobil pro hasiče. Byli jsme úspěšní částkou ve výši 0,75 mil. Kč (0,45 mil. Kč Ministerstvo vnitra, 0,30 mil. Kč KHK). Celkově vysoutěžená cena za nový dopravní automobil pro hasiče je 1,28 mil. Kč. Předpokládaná doba realizace je v podzimních měsících tohoto roku. Dále byli hasiči podpořeni KHK 20 tis. Kč na rozšíření řidičských průkazů a 20 tis. Kč na oslavy 140. výročí založení SDH.

Kabely jdou do země

Pokračuje realizace akce ČEZu kabeláž do země v ulicích Jičínská, Nerudova, U Trati, K Bažantnici a Lipová. Tato akce měla být zrealizovaná již v době, kdy se prováděla rekonstrukce povrchů ulice Jičínská, ale ČEZ nebyl připraven projekčně.

V našem záměru bylo spojit ukládání kabelů do země s realizací nového veřejného osvět-



lení a rekonstrukcí chodníků. Proto se akce realizuje až v letošním roce a zaměstnanci z místního hospodářství v těchto úsecích pokládají kabely nového veřejného osvětlení. Chodníky budou na některých úsecích nové, ale v některých místech dojde pouze k přeložení stávajících chodníků.



Vodovod pro Ledkov vysoutěžen, na řadě je Mlýnec

Nezahálíme ani v plánovaných akcích, kde jsme postupně žádali o dotace, jako jsou Vodovod Ledkov, Vrtý Mlýnec, Kanalizace Pševy, Drahoraz. Vodovod Ledkov, mnoho let diskutované téma, které nemělo východisko. Po přivedení vody do obce Psinice a domluvě s obcí Libáň se nám naskytlo řešení, kterého jsme využili, a mohli jsme začít projektovat od Psiníc, kde vycházely VOS, a. s., Jičín dobře tlakové zkoušky. Akci jsme rozdělili na dvě části: Přivaděč Psinice–Ledkov (dále Přivaděč) a Rozvody v obci Ledkov (dále Rozvody). Na každou akci jsme žádali u jiného dotačního orgánu. První úspěch jsme zaznamenali při přidělení dotace na Státním fondu životního prostředí na Přivaděč, a to ve výši 3 mil. Kč. Na Přivaděč máme ještě zažádáno v dotačním titulu KHK a na Rozvody se snažíme o podporu z Ministerstva zemědělství (dále MZe). První kroky v dotacích jsme provedli, nyní musíme počkat, zda budeme podpořeni. Obě části, jak Přivaděč, tak Rozvody, jsou již vysoutěženy, realizační firmou je Stavitelství

Řehoř, s. r. o., Černošice a celková cena díla je 10 mil. Kč. Předpokládáme zahájení na jaře roku 2022.

Na rok 2022 je vybrán také zhotovitel na akci Hydrogeologický průzkum pro vybudování zdroje pitné vody v k. ú. Mlýnec. Akce je vysoutěžená za částku 0,92 mil. Kč, podpořená dotací z SFŽP částkou 0,67 mil. Kč, realizační firmou je POŽI, s. r. o., Nové Město nad Metují. Jedná se o dva vrtů v obci. V případě, že voda bude v dostatečné kvalitě a dostatečné vydatnosti hned v prvním vrtu, druhý vrt se nebude realizovat a dojde k upřesnění celkové částky za provedenou práci.

Projektovou dokumentaci Kanalizace Pševy, Drahoraz jsme zkonzultovali na MZe a podali jsme žádost o dotaci. Žádost je akceptovaná, dále je schváleno spolufinancování z VOS, a. s., Jičín a my můžeme začít soutěžit dodavatele. Předpokládané náklady jsou 60 mil. vč. DPH a dotační podpora by mohla tvořit 70 %. Po upřesnění vysoutěžené částky budeme znát bližší údaje. Realizaci předpokládáme cca v roce 2023.

Přijďte si užít startující kulturní a sportovní akce

Pomalou se rozbíhají kulturní akce. První akcí byla rocková zábava pořádaná FK Kopidlno, u které jsme byli jako spolupořadatelé. Měli jsme obavy, jak akce proběhne, z důvodu kontroly testování návštěvníků. Vše se povedlo bez problémů a věřím, že i nadcházející letní kina budou mít hojnou návštěvnost. Knihovna má naplánované pasování prvňáčků na čtenáře a už se těší na nové budoucí návštěvníky. Také víceúčelová sportovní hala vás láká bohatou nabídkou cvičení. Aktuální pozvánky najdete na facebooku Kopidlen-ských listů nebo na webových stránkách. Přijďte po dlouhé době podpořit kulturní a sportovní akce.

Závěrem bych chtěla popřát všem krásné letní dny, a hlavně s ustupující pandemií přeji všem hodně pevného zdraví.

Hana Masáková, starostka
(mezititulky KL)

Strategický plán rozvoje města Kopidlno ukáže, na co se město zaměří v dlouhodobějším horizontu

Strategické plánování je proces, který umožňuje efektivně a kontrolovaně rozvíjet obec. Strategický plán stanovuje cíle, termíny a cesty, jak cílů co nejefektivněji dosáhnout. Podstatou strategického plánování je popsat potřeby a požadavky obyvatel obce v souladu s jejími možnostmi. Vzhledem k tomu, že finanční prostředky obce jsou vždy omezené, musí si obec stanovit priority pro každý z cílů a rozhodnout tak o jeho důležitosti. To je ten hlavní důvod, proč se město rozhodlo strategický plán obce zpracovat.

Druhým, neméně významným důvodem je skutečnost, že pokud město bude žádat o dotace, bez zpracovaného strategického plánu rozvoje města by na některé národní ani evropské dotace nemuselo dosáhnout, protože takový dokument bude nezbytnou podmínkou pro její udělení.

Pro zpracování Strategického plánu rozvoje města Kopidlno (dále jen SRP) jsme oslovili Centrum evropského projektování, a. s., Hradec Králové, které má se zpracováváním takového dokumentu dlouholeté zkušenosti.

V současné době se zpracovává analytická část, která bude dokončena v průběhu měsíce června. V dubnu bylo v souvislosti s vypracováním SRP provedeno dotazníkové šetření mezi obyvateli města. Dotazník byl distribuován jednak v papírové formě do schránek spolu s Informačním letákem, jednak byl zveřejněn na webových stránkách města a bylo jej možné stáhnout, vytisknout a vyplnit. Vyplněné papírové dotazníky pak bylo možné odevzdat do schránky na MěÚ a v KVC. Na webových stránkách města byl zveřejněn k vyplnění i elektronický dotazník, který bylo možné přímo v elektronické podobě vyplnit a odeslat do systému. Občané byli dotazováni, co si myslí o budoucím rozvoji města a o stavu jednotlivých oblastí, které jsou pro budoucnost města a jeho funkčního území klíčové. Dotazníkové šetření tvoří součást celkové analýzy prostředí na území města Kopidlno, vč. jeho místních částí. Veškeré závěry vyplývající z průzkumu budou použity výhradně ke statistickým účelům – jako podklady pro vypracování SRP.

Smyslem dotazníkového průzkumu bylo zjištění názorů, připomínek a podnětů obyvatel města a zohlednění jejich postojů k budoucímu rozvoji města. Snahou zastupitelů města je reflektovat potřeby a přání obyvatel za účelem tvorby příznivějších podmínek pro život s ohledem na místní podmínky, limity a zvyklosti.

Celkově se průzkumu ke strategickému plánu zúčastnilo 69 osob, které odevzdaly vyplněný dotazník v tištěné nebo v elek-

tronické podobě. Cílem tohoto šetření bylo získání informací o spokojenosti občanů s kvalitou života na území města. Průzkum se týkal širokého spektra otázek na téma kvality života, vybavenosti města, poskytovaných služeb, bydlení atd. Dalším cílem bylo i zjištění pozitiv a negativ města tak, jak je vnímají jeho obyvatelé. Také šlo o možnost získat podněty pro další rozvoj města a zjistit názory občanů na současnou situaci na celém území, včetně jeho místních částí. Výsledky průzkumu by měly sloužit jako vodítko pro postup vedení města při snižování nebo odstraňování nedostatků a nespokojenosti

Co dotazník zjišťoval (ukázka)

Napište stručně, co se Vám ve městě nejvíce líbí (např. konkrétní místo, památka, instituce, spolek, akce, historická událost či osobnost atd.).

Napište stručně, co se Vám nejvíce nelíbí (např. chátrající objekty, areály, dopravní problémy, fungování úřadu, dostupnost školy, nedostupnost služeb, atd.).

Co by podle Vašeho názoru nemělo ve městě za deset let chybět? (Navrhněte konkrétní investiční akce města, které by mělo co nejdříve realizovat a patří podle Vašeho názoru k nejdůležitějším; pokud nemáte názor – napište NEVÍM).

Jaké služby Vám ve městě nejvíce chybí?

Co byste z hlediska fungování, rozvoje a života ve městě změnili, pokud byste měli možnost?

nosti obyvatel se životem na území města. Je otázkou, jaká je vypovídající hodnota dotazníkového šetření při počtu respondentů, kteří se jej zúčastnili. I tak se dotazníkové šetření stane důležitým zdrojem informací pro zpracování SRP i pro zjištění názorové hladiny obyvatel. Těm, kteří se dotazníkové ankety zúčastnili, děkujeme.

Kam by se měl rozvoj ubírat podle respondentů

Mezi hlavní problémy zařadili respondenti bezpečnost dopravy (neukáznění řidiči, nedodržování rychlosti), nekvalitní povrch některých komunikací a chodníků, chátrající objekty, neochotu některých lidí spolupracovat, lidskou lhostejnost, rasovou nesná-

šenlivost, xenofobii, zhoršující se mezilidské vztahy, problematickou dopravní dostupnost města hromadnou dopravou o víkendech a ve večerních hodinách, nedostatek finančních prostředků pro investice, chybějící pozemky pro výstavbu rodinných domů, neochotu některých lidí udržovat pořádek, třídit odpad a uklízet po sobě, nedostatečné kulturně-společenské vyžití, úpadek kulturních a sportovních tradic a neochotu občanů podílet se na jejich pořádání a na rozvoji města vůbec, chybějící volnočasové vyžití pro děti a seniory (dětské hřiště, kroužky, hřiště pro seniory, místa pro setkávání apod.).

Kladně hodnotili respondenti přírodu a krajinu v okolí města, pěkná a udržovaná místa na území města, existující kulturní a sportovní tradice (i když přerušené), rozvíjející se dopravní infrastrukturu (nově opravované chodníky a místní komunikace).

Po dokončení analytické části přijde na řadu SWOT analýza, která nám ukáže silné a slabé stránky, příležitosti a hrozby plynoucí z analýzy vnitřních i vnějších podmínek vývoje všech oblastí života v Kopidlně. Dalším krokem bude stanovit si cíle a priority. Při zpracování vize, cílů a priorit bychom chtěli oslovit širokou veřejnost, aby se zapojila do realizace rozvojového plánu. Samozřejmě že strategický plán rozvoje města není a nebude svým přijetím uzavřen, podle potřeb a možností města bude průběžně doplňován. Hlavně z něho budou vycházet střednědobé i roční plány města.

Jiří Machula



Renovaci všech vstupních dveří letos na jaře pokračovala loni zahájená renovace výloh domu čp. 14 na kopidlenském náměstí (provozovna kadeřnictví a prodejna second hand). Díky šikovnosti, zkušenostem a odborným znalostem pracovníků Místního hospodářství se troje dveře změnily k nepoznání. Vrstvy starých nátěrů byly odstraněny, dveře byly obroušeny a zatmeleny, byly doplněny a opraveny některé ozdobné prvky a provedeny nové nátěry. Nového vzhledu si lidé všimli a práci Místního hospodářství chválili.

(kl)

Zvláštní doba optikou dnešní zkušenosti

Oslovili jsme několik respondentů a požádali je, aby se ohlédlí za uplynulým rokem a zamysleli se, co jim přinesl. Zajímaly nás jejich osobní zkušenosti s dobou koronavirovou a náhled na události, které nás všechny provázely, provázejí a nejspíš ještě nějakou dobu provázet budou. Jak vidí pandemii dnešní optikou, s delším časovým odstupem a všemi zkušenostmi mnoha uplynulých měsíců? A jak se dnešní pohled liší od někdejších očekávání? Děkujeme všem, kteří na naši anketu zareagovali a o odpovědi na tyto i další otázky se s námi podělili. (kl)

Dovolují si tvrdit, že jsme v této oblasti všichni obstáli a udělali veliký pokrok

Pavel Berný, ředitel ZŠ a MŠ Kopidlno

Měnil se váš pohled na covid-19 během doby, kdy s ním žijeme? Jaká byla vaše očekávání před rokem a co si o situaci kolem viru myslíte dnes?

Na téma covid-19 toho bylo v uplynulém roce, myslím, již napsáno dost a dost. Zorientovat se ve všech těch názorech, vyjádřeních a množství informací nebylo a dosud není nic jednoduchého, to mi jistě potvrdí většina čtenářů. Nikdo, ani já, jsme si asi loni nepředstavovali, že s covidem a přísnými opatřeními z něj vyplývajících budeme nuceni žít s přestávkami po celý rok. To se bohužel naplnilo a covid tak ovlivnil celý náš osobní, ale i profesní život se vším všudy. Co si o situaci kolem viru myslím dnes, není asi v tuto chvíli důležité. Důležité je to, že jsme snad již toto krušné období překonali, a doufejme, že se život brzy vrátí k normálu.

Která omezení vám nejvíce vadila nebo vadí? Co vám chybí, čeho se nemůžete dočkat?

Jako pedagogovi mi samozřejmě nejvíce vadila nepřítomnost žáků ve školních lavicích, nemožnost setkávat se tváří v tvář s kolegy nebo i s přáteli. Proto jsem se určitě nemohl dočkat, až škola opět ožije a vrátí se do ní žáci i zaměstnanci, kteří k ní neodmyslitelně patří a atmosféru školy vytváří. To již naštěstí nastalo a já jen doufám, že tento stav bude setrvalý.

Tak jako každému i mně vadila všechna přijatá omezení i v soukromém životě – nemožnost volného pohybu, absence sportovních, kulturních i dalších veřejných akcí, které v normální době patří k našemu běžnému životu, uzavření sportovišť, lyžařských areálů, ... To vše a mnoho dalšího chybělo v uplynulém období jistě všem. Tak doufejme, že se snad již blýská na lepší časy...

Jaký máte názor na vakcíny proti covidu?

Necháte se očkovat, nebo máte spíše obavy?

Myslím si, že veřejnost je médii zbytečně zatěžována nejrůznějšími dezinformacemi na toto téma. Můj pohled na tuto problematiku je celkem jednoduchý – jako zaměstnanec školy cítím povinnost vůči našim žákům i zaměstnancům co možná nejvíce se chránit a možnost onemocnění eliminovat na minimum. Stejný postoj zaujímám i jako rodič.

Jako spousta mých kolegů jsem tedy očkování proti covidu-19 již podstoupil a žádné obavy z něj určitě nemám.

Najdete na době koronavirové něco pozitivního?

Říká se, že na všem špatném se dá najít něco dobrého, a to myslím platí i v tomto případě. Díky covidu jsme zažili úplně jiný rok života, než na jaký jsme běžně zvyklí, ovládly nás IT technologie, pracovali a vyučovali jsme on-line, komunikovali jsme na dálku, nakupovali po internetu... Rád bych zmínil hlavně on-line výuku, která zasáhla celou naši společnost, děti, rodiče, zaměstnance škol, a dovoluji si tvrdit, že jsme v této oblasti všichni obstáli a udělali veliký pokrok a odvedli obrovský kus práce. V tomto směru se nám jistě otevřely nové možnosti.

Myslím si také, že koronavirová doba mi umožnila, podobně jako mnoha vám, čtenářům, trávit alespoň o trochu více času doma se svými blízkými, s rodinou, dětmi, a rád bych, aby to tak zůstalo i do budoucna.

Na koronavirové době je nejvíce pozitivní být negativním

Lenka Drncová, zastupitelka v Kopidlně

Měnil se váš pohled na covid-19 během doby, kdy s ním žijeme? Jaká byla vaše očekávání před rokem a co si o situaci kolem viru myslíte dnes?

Když to všechno začalo, nevěděli jsme o covidu-19 nic, dnes je pro nás každodenní realitou. S tím logicky souvisí změna pohledu na něj. Nemyslím si ale, že bych měla v souvislosti s virem nějaká očekávání – ani před rokem, ani nyní. Je zde nějaká situace, a ať chceme, nebo nechceme, musíme se s ní vypořádat každý po svém.

Která omezení vám nejvíce vadila nebo vadí? Co vám chybí, čeho se nemůžete dočkat?

Různá omezení nás provází více než rok a každé omezení nás nějakým způsobem, jak z názvu vyplývá, omezuje. Žebříček oblíbenosti jednotlivých opatření nemám. Nemyslím si, že má smysl přemýšlet nad tím, co mi vadí více a co méně, nebo polemizovat nad smyslem jednotlivých opatření. Omezení se tím nestanou příjemnějšími. Víc než jed-

notlivá omezení mi vadilo chování lidí, kteří i v době nejhorší krize opatření nedodržovali, čímž ohrožovali ve svém okolí ty, kteří se dodržováním nařízení snažili ochránit sebe a své blízké. Z mého pohledu je to projev sobeckosti a neúcty k ostatním.

Jaký máte názor na vakcíny proti covidu? Necháte se očkovat, nebo máte spíše obavy?

Já osobně s očkováním problém nemám, už mám za sebou první dávku. Dokážu ale pochopit, že někdo může mít z očkování obavy, a respektuji to.

Najdete na době koronavirové něco pozitivního?

Positivity bylo myslím až až. Na koronavirové době je nejvíce pozitivní být negativním.

Člověk musí věřit a doufat, že vše, co podnikne, je k lepšímu

Nina Dyčenkova, pedagožka

Měnil se váš pohled na covid-19 během doby, kdy s ním žijeme? Jaká byla vaše očekávání před rokem a co si o situaci kolem viru myslíte dnes?

Když pandemie začala, myslela jsem, že to odezní za pár měsíců. Zprvu to byl šok a nemohla jsem uvěřit, že život se změnil ze dne na den. Poté člověk pochopil vážnost situace a nezbylo nic jiného než se s tím smířit. Mentálně vítám uvolňující se opatření.

Která omezení vám nejvíce vadila nebo vadí? Co vám chybí, čeho se nemůžete dočkat?

Opatření vlády jsem respektovala. Nejvíce mi vadilo to, že byly uzavřené veškeré služby, a to kadeřnictví, kosmetické salóny, masáže. Jediné, co mi hodně vadí, že nemůžu v pohodě vyučovat. Nošení respirátoru omezuje výuku.

Jaký máte názor na vakcíny proti covidu? Necháte se očkovat, nebo máte spíše obavy?

Všechny vakcíny pro nás jsou nový objev. Jak se říká, pokud něco nevyzkoušíš, tak to nevíš. Myslím si, že vakcína je způsob, jak mít imunitu vůči covidu-19. Člověk se očkuje, aby si vytvořil protilátky v těle. Já jsem už delší dobu po očkování. Obavy z očkování jsem neměla. Člověk musí věřit a doufat, že vše, co podnikne, je k lepšímu.

Najdete na době koronavirové něco pozitivního?

V době pandemie jsem vyučovala distančně

pokračování na straně 6

pokračování ze strany 5

ně, vytvářela jsem pro žáky zábavné hodiny na počítači. Doposud jsem to až tak neuměla. Člověk se musel přizpůsobit situaci. Myslím si, že jsem to zvládla. Považuji to za své pozitivum v době epidemie.

Lidé se opět více navrátili k pohybu na čerstvém vzduchu a v přírodě, k vyššímu rodinnému sepětí

Vladimír Hnát, trenér FK Kopidlno A

Měnil se váš pohled na covid-19 během doby, kdy s ním žijeme? Jaká byla vaše očekávání před rokem a co si o situaci kolem viru myslíte dnes?

Předpokládám, že téměř nikdo z nás netušil, co se z náročnější „chřipky“ vyvine. Sám jsem před rokem očekával, že virus vlivem teplejšího počasí vymizí, covidová bublina splaskne a na prvotní omezení a uzavírání služeb budeme jen s lehkým pousmáním vzpomínat. Vybavuji si, že skoro největším tématem bylo, že Světový pohár v biatlonu v Novém Městě na Moravě se musí obejít bez diváků a jak je toto nařízení nepřiměřené, rok poté nad stejným druhem restrikcí nikdo ani slůvkem nepolemizoval. Teď naopak odhaduji, že vir tu s námi ještě nějaký čas pobude do doby, než dojde k proočkování, získání protilátek či kombinaci obou u majoritní části populace.

Která omezení vám nejvíce vadila nebo vadí? Co vám chybí, čeho se nemůžete dočkat?

Nejrozporuplnější omezení pro mne bylo nařízení o nošení roušek/respirátorů ve venkovním prostředí i v případě, že na kilometry daleko se nepohybuje žádná osoba, dále jsem nenašel logiku např. v omezení volného pohybu osob mezi okresy. Zde myslím, že selský rozum stejně zvítězil a pravidlo nebylo vůbec dodržováno striktně.

Nejvíce pak chybí prostý sociální kontakt – při práci, sportu a následné diskuzi o něm v restauračním zařízení.

Jaký máte názor na vakcíny proti covidu? Necháte se očkovat, nebo máte spíše obavy?

Chci věřit, že informace, které nám jsou předkládány ohledně úspěšnosti vakcín před jejich vedlejšími účinky, jsou pravdivé. Sám se tedy přikláním k očkování, ale až v delším časovém horizontu, až se přínosy očkování potvrdí v robustnějších studiích, i za cenu toho, že budu muset oželeť některé aktivity povolené jen s potvrzením o očkování.

Najdete na době koronavirové něco pozitivního?

Negativa nad tím pozitivním převážila, myslím však, že lidé se opět více navrátili

k pohybu na čerstvém vzduchu a v přírodě, k vyššímu rodinnému sepětí, možná došlo alespoň na chvíli i ke zpomalení hektického života. Přeji všem hlavně pevné zdraví, radost ze života a schopné nejvyšší vládnoucí činitele.

I když moderní doba je v IT tak pokročilá, že se můžete setkávat on-line, osobní setkání nenahradí

Hana Masáková, starostka Kopidlno

Měnil se váš pohled na covid-19 během doby, kdy s ním žijeme?

Ano, měnil. Věřila jsem v počátcích pandemie tomu, že v brzké době budeme mít na nemoc lék.

Jaká byla vaše očekávání před rokem a co si o situaci kolem viru myslíte dnes?

Pokud by mi někdo na jaře 2020 řekl, že se budeme v takovéto míře a takto dlouho s pandemií potýkat, tak bych mu nevěřila. Brala jsem situaci vážně a s respektem, nevěřila jsem však, že by trvání mohlo být takto dlouhé. Dnes jsme všichni poučeni z jednotlivých situací, které v rodinách nastaly, a podle toho k pandemii přistupujeme. Ale i tak si myslím, že nemáme úplně vyhráno.

Která omezení vám nejvíce vadila nebo vadí?

Vadilo mi omezení pro děti ve školách s nástupem on-line výuky, omezení návštěv u lékařů a jejich léčba po telefonu. Dále mi vadilo omezení setkávání nejen s přáteli, ale i pracovními partnery a zaměstnanci a omezení cestování.

Co vám chybí, čeho se nemůžete dočkat?

Chybělo mi osobní setkávání a pravidelné porady se všemi zaměstnanci, také mi chyběly osobní pracovní schůzky. Jak jsem již zmínila, chybělo mi také cestování, nejen po naší republice, ale i do zahraničí. V zahraničí mám příbuzné, se kterými jsme se pravidelně potkávali, a po dobu pandemie jsme nemohli. I když moderní doba je v IT tak pokročilá, že se můžete setkávat on-line, osobní setkání nenahradí.

Jaký máte názor na vakcíny proti covidu?

Myslím si, že vývoj vakcín byl tak krátký, že mám obavy, jak vakcína ovlivní genetiku mladší generace.

Necháte se očkovat, nebo máte spíše obavy? Očkovat jsem se nechala.

Najdete na době koronavirové něco pozitivního?

Určitě, jako pozitivní na této době hodnotím celkové zpomalení koloběhu běžného života. Více příjemného času stráveného s rodinou.

Koronavir přinese do budoucna hodně nového a je třeba se z něho poučit na léta dopředu

Oldřich Suchoradský, pedagog a spolupracovník KL

Měnil se váš pohled na covid-19 během doby, kdy s ním žijeme? Jaká byla vaše očekávání před rokem a co si o situaci kolem viru myslíte dnes?

Samozřejmě. Zpočátku jsem nevěděl, o co jde. To ale tehdy nevěděl nikdo. Myslel jsem si, že je to něco, jako byla „ptačí chřipka“, která se lidí nějak nebezpečně nedotkne. Postupem času jsem si uvědomil, že jde o zcela mimořádnou situaci, kterou jsem ve svém poměrně dlouhém životě nežil, a začal brát nebezpečí vážně.

Která omezení vám nejvíce vadila nebo vadí? Co vám chybí, čeho se nemůžete dočkat?

Byl jsem ukázněný a podroboval se všem nařízením dobrovolně a s respektem. Zvláště mě motivoval pan MUDr. Roman Prymula, který byl dlouho ředitelem hradecké Fakultní nemocnice a přednášel nám na univerzitě 3. věku, kterou jsem absolvoval. Vadi-ly mně časté změny, a to, že vláda, ale ani zdravotníci nebyli v zaváděných opatřeních jednotní, a dokonce se veřejně nad jejich použitím v televizi dohadovali.

A čeho se nemohu dočkat? Až se vše vrátí zase zpátky, i když vím, že stejně jako dříve to už nikdy nebude.

Jaký máte názor na vakcíny proti covidu? Necháte se očkovat, nebo máte spíše obavy?

Vakcíny a očkování od začátku podporuji a nijak je nezpochybňuji. Mám na to dost vlastních argumentů. Víc jak 30 let se na podzim dávám očkovat proti chřipce a za tu dobu jsem ji nikdy nedostal. Jen jednou jsem to nestihl, a je to pro mne do Mlýnce záchranka. Na druhou stranu chápu ty, kteří se očkovat nedají. Je to jejich rozhodnutí a snad pro to mají stejně jako já své důvody. Měli by si však uvědomit, že nejde jenom o ně, ale i o jejich okolí. Lidé, kteří s nimi žijí doma, v práci i v zájmových činnostech, kde mohou někoho nakazit, aniž o tom vědí, že jsou nositeli nebezpečného viru.

Najdete na době koronavirové něco pozitivního?

Určitě najdu. Koronavir přinese do budoucna hodně nového a je třeba se z něho poučit na léta dopředu. Měli bychom vědět, že něco takového tu je a může přijít znovu, ještě s větším dopadem na lidstvo. Trochu jsme se tak vrátili do středověku, kde byly podobné morové rány opakovaně. Ne že bychom měli čekat srovnatelnou pohromu,

pokračování na straně 7

pokračování ze strany 6

ale musíme se naučit hledat možnosti, jak tomu předejít. Třeba tím, jak budeme důvěřovat svým lékařům a vůbec zdravotníkům. Jsou báječní a daleko lepší, než jsme si dosud mysleli. A nevěřit politikům, ale ani církvím či všelijakým falešným léčitelům. Nezachrání nás ani Bůh, ni náhoda či sladké řeči, ale smysluplné chování a orientace na ochranu přírody, lepší nakládání s odpady a boj proti nesmyslnému zbrojení a vyhrožování válkou. To vše dohromady je horší než celý covid, a pokud to nezvládneme, zlikvidujeme se sami.

Mohli bychom si jako lidstvo začít některých věcí více vážit

Josef Vodička, zastupitel a radní v Kopidlně

Měnil se váš pohled na covid-19 během doby, kdy s ním žijeme? Jaká byla vaše očekávání před rokem a co si o situaci kolem viru myslíte dnes?

Když se covid-19 poprvé objevil a začal se šířit, neměl jsem z toho dobrý pocit. Média nás masírovala zaručenými zprávami ze všech možných stran a najít pravdu bylo opravdu těžké. Dnes po rozbíhajícímu se očkování rozhodně směřujeme k určitému zastavení pandemie. Bohužel objevují se nové mutace, o kterých toho moc nevíme. Bude zajímavé, pokud jednou všude přítomní novináři někde „vyhrabou“ původ tohoto viru.

Která omezení vám nejvíce vadila nebo vadí? Co vám chybí, čeho se nemůžete dočkat?

Určitě mi vadilo omezení cestování do zahraničí, zákaz setkávání s větším počtem osob a v neposlední řadě i zastavení amatérské sportovní činnosti. Na co čekám: Budu se opakovat – uvolnění cestování, konec nepříjemného testování a uvolnění kulturní a sportovní aktivity.

Jaký máte názor na vakcíny proti covidu? Necháte se očkovat, nebo máte spíše obavy?

Vakcíny byly poměrně rychle vyvinuty. Budeme doufat, že i jejich testování proběhlo v pořádku. Jsem z generace, která od dětství absolvovala nejrůznější očkování, a tak jsem příznivcem vakcinace.

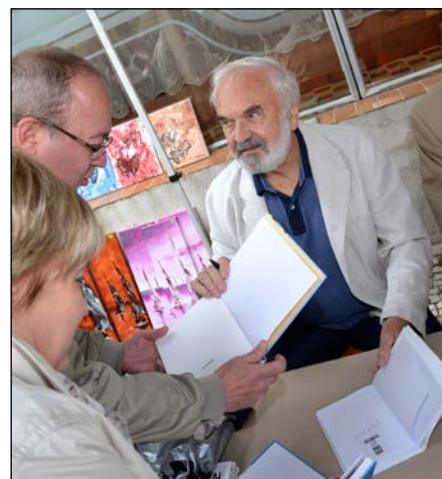
Najdete na době koronavirové něco pozitivního?

Mohli bychom si jako lidstvo začít některých věcí více vážit. Práce z domova bude u některých zaměstnání do budoucna určitě přínosem. Také distanční výuka u dětí se vyzkoušela a její využití např. při delší nemoci žáka může také mít svá pozitiva.

Čestný občan Kopidlna slavil jubileum



Blahopřání starostky města Hany Masákové adresované Zdeňku Svěrákovi.



Zdeněk Svěrák při autogramiádě v Kopidlně 21. června 2014.

Scenárista, dramatik, herec a také spoluzakladatel Divadla Jára Cimrmana Zdeněk Svěrák oslavil v březnu 85. narozeniny. Nemohlo proto chybět ani oficiální blahopřání starostky Kopidlna, města, kam si Zdeněk Svěrák v roce 2008 přijel převzít právě udělené čestné občanství.

Zdeněk Svěrák pobýval v Kopidlně jako chlapec za druhé světové války, kdy se sem přestěhoval s rodiči z Prahy. Na své kopidlenké dětství později zavzpomínal v knize a filmu Po strništi bos a inspiraci z Kopidlna čerpal i při psaní jiných scénářů.

Na oficiální návštěvu do Kopidlna zavítal ještě v roce 2014, kdy se zúčastnil programu městských oslav a sjezdu rodáků. (kl)



V roce 2008 převzal Zdeněk Svěrák čestné občanství města Kopidlna.

Kamerový systém v Kopidlně by se měl nadále modernizovat a rozšiřovat

V roce 2017 rozhodla Rada města Kopidlna o zavedení kamerového systému ve městě. Od plánu k realizaci proběhlo několik jednání s dodavatelem systému. Byla vytipována exponovaná místa v Kopidlně. Po konzultacích s místním oddělením policie bylo rozhodnuto o umístění první série kamer tak, aby sledovaly dění na náměstí, dopravu na silnici první třídy a na dalších místech. Dalším krokem k uvedení systému do života bylo uzavření smlouvy s Policií ČR. Uzavřením smlouvy bylo vyhověno legislativě a systém jsme uvedli v prosinci roku 2017 do provozu.

Jestliže máme hodnotit po třech a půl letech provozu, zda se kamerový systém osvědčil, pak je odpověď jednoznačná, ano. Díky kamerám se podařilo objasnit několik přestupků a trestných činů, zadržet pachatele a identifikovat vozidla, která na silnici

nemají co dělat. Ve výčtu bych mohl pokračovat a kladné hodnocení by určitě přidali i místní policisté. Ostatně, s těmi průběžně vyhodnocujeme funkčnost systému, vždy když přijdeme s návrhem na rozšíření počtu kamer, společně diskutujeme o jejich umístění a využíváme jejich zkušeností z terénu. Jako příklad bych mohl uvést umístění kamery u sběrného dvora a skládky.

Po dobu provozu kamerového systému se počet kamer ve městě téměř zdvojnásobil. V tomto trendu chceme pokračovat. V této chvíli jsme však limitováni počítačovým systémem. Ale i zde bude naší snahou posunovat se vpřed a kamerový systém v Kopidlně modernizovat a rozšiřovat. Provoz nám ukázal, že tato investice se vyplácí, ale hlavně pomáhá ke zvýšení bezpečnosti našich spoluobčanů a o tu by nám mělo jít v první řadě.

Jiří Machula

Zásahy kopidlenských hasičů

07 / 12. 3. 2021 / Kopidlno / K úniku ropných produktů byla naše jednotka přivolána krátce po poledni (ohlášeno ve 12:30 hod.) na náměstí Hilmarovo v Kopidlně. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byl zjištěn větší únik oleje z nákladního automobilu. Jednotka provedla zajištění místa události, uniklý olej zaspala sorbentem a následně řídila dopravu na komunikaci. Po odtažení nepojízdného vozidla komunikaci uklidila a poté se vrátila zpět na svoji základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno a HZS KHK PS Jičín.



12. 3. 2021 / Kopidlno / Únik ropných produktů

08 / 28. 3. 2021 / Bílsko / K požáru suché trávy byla naše jednotka přivolána v podvečerních hodinách (ohlášeno v 18:29 hod.) do obce Bílsko. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno hoření rákosy poblíž rybníka v rozsahu cca



28. 3. 2021 / Bílsko / Požár suché trávy

20x30 m. Jednotka nasadila dva vysokotlaké proudy a požár zlikvidovala. Po kontrole místa požáru termokamerou se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, JSDH Libáň, HZS KHK PS Jičín a Policie ČR.

09 / 30. 3. 2021 / Běchary / K dopravní nehodě osobního automobilu byla naše jednotka přivolána v nočních hodinách (ohlášeno 23:01 hod.) mezi obce Běchary a Židovice. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno havarované vozidlo mimo komunikaci. Ve voze cestovala jedna osoba. Ta vyvázla s lehkým poraněním hlavy. Jednotka poskytla zraněnému řidiči předlékařskou pomoc a následně jej předala do péče zdravotníkům. Zároveň bylo provedeno zajištění místa nehody a protipožární opatření, vč. odpojení autobaterie. Poté bylo místo události předáno Policii ČR a jednotka se vrátila na svoji základnu. U události zasahovaly Policie ČR, JSDH Kopidlno a HZS KHK PS Jičín.



30. 3. 2021 / Běchary / Dopravní nehoda osobního automobilu

10 / 31. 3. 2021 / Pševy / K požáru v průmyslovém areálu byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno 13:27 hod.) do obce Pševy. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byl zjištěn požár vyřazeného kamionového návěsu a cca 7 vyřazených kabin kamionů. Dle informací od oznamovatele se v návěsu měly nacházet tlakové lahve s acetylenem a barely s olejem. Jednotka proto nasadila vysokotlaký proud, aby požár návěsu dostala co nejdříve pod kontrolu, a následně prováděla chlazení tlakových lahví. Zároveň bylo, pomocí tří proudů typu „C“, prováděno hašení hořících kabin a přilehlého porostu. Po likvidaci požáru jednotka zůstala cca 60 min. na dohliдку. Poté bylo požářiště zkontrolováno termokamerou a místo události předáno majiteli. Následně se jednotka vrátila zpět na základnu. Díky včasnému zásahu se podařilo uchránit majetek v hodnotě přibližně 3 milionů korun. U události

zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín, JSDH Libáň, JSDH Slatiny, JSDH Staré Místo a v rámci mezikrajské pomoci JSDH Chroustov a JSDH Rožďalovice.



31. 3. 2021 / Pševy / Požár vyřazeného kamionového návěsu a kabin kamionů.

11 / 31. 3. 2021 / Pševy / K dopravní nehodě byla naše jednotka přivolána v podvečerních hodinách (ohlášeno 18:25 hod.) mezi obce Kopidlno a Pševy. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno havarované vozidlo, které se nacházelo mimo komunikaci. Ve vozidle cestovala jedna osoba, která utrpěla středně těžká poranění končetin a hlavy. V době našeho příjezdu se již nacházela mimo vozidlo, byla vyproštěna svědky události. Jednotka provedla její vyšetření a poskytla předlékařskou pomoc. Po příjezdu ZZS asistovala při ošetření a následně pomohla s transportem pacienta do sanitního vozu. Poté se vrátila na svoji základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, ZZS KHK Jičín, HZS KHK PS Jičín a Policie ČR.

pokračování ze strany 8



31. 3. 2021 / Pševs / Dopravní nehoda

12 / 3. 4. 2021 / Nouzov / V rámci mezikrajské pomoci byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno 16:20 hod.) za obec Nouzov. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byl zjištěn spadlý strom o průměru cca 30 cm, který zčásti zasahoval do vozovky. Jednotka zabezpečila místo události a strom pomocí motorové pily odstranila. Poté vozovku uklidila a následně se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly hlídka Policie ČR a JSDH Kopidlno.

13 / 4. 4. 2021 / Kopidlno / Na technickou pomoc byla naše jednotka přivolána v odpoledních hodinách (ohlášeno v 16:49 hod.) do ulice Havlíčkova v Kopidlně. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byly zjištěny 3 osoby v zaseknutém výtahu. Osoby byly po fyzické i psychické stránce v pořádku. Jednotka ve spolupráci s HZS KHK PS Jičín provedla jejich vyproštění. Po příjezdu správce budovy mu bylo pře-

dáno místo události s poučením, že před opětovným použitím musí být výtah zkontrolován odborným technikem. Následně se jednotka vrátila zpět na svoji základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno a HZS KHK PS Jičín.

14 / 21. 4. 2021 / Nové Město nad Cidlinou / Naše jednotka asistovala při likvidaci drůbeže zasažené ptačí chřipkou v Novém Městě nad Cidlinou.



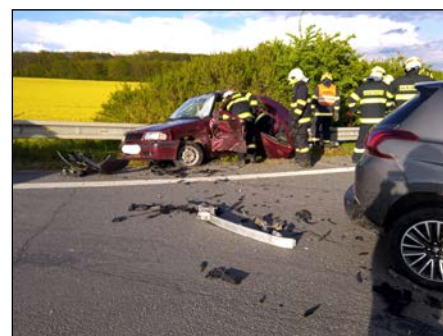
21. 4. 2021 / Nové Město nad Cidlinou / Likvidace drůbeže

15 / 29. 4. 2021 / Budčeves / Na silnici č. 32 havaroval mezi Kopidlnem a obcí Budčeves osobní automobil, který najel do hromady žhavého asfaltu. Dvoučlenná posádka skončila v péči zdravotnických záchranářů. Hasiči zabezpečili místo nehody i havarované vozidlo. Na místě zasahovali profesionální hasiči z Jičína a JSDH Kopidlno. (zdroj: HZS KHK)

16 / 10. 5. 2021 / Nemyčeves / Profesionální hasiči z Jičína a dobrovolní hasiči z Kopidlna a Slatin byli večer přivoláni do Nemyčevse k požáru podkrovní místnosti v rodinném domě. Požár byl hašen majitelem před příjezdem jednotek na místo. Hasiči prostor zkontrolovali termokamerou. Poté prostor vyklidili a zkontrolovali podhled. Škoda byla odhadnuta na 65 tis. Kč. (zdroj: HZS KHK)

17 / 19. 5. 2021 / Nouzov / K dopravní nehodě dvou osobních automobilů byla naše jednotka přivolána v rámci mezikrajské pomoci v podvečerních hodinách (ohlášeno 18:40 hod.) mezi obce Budčeves a Nouzov. Konkrétně se jednalo o odbočku na obec Chotěšice. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byla zjištěna dvě havarovaná vozidla po čelně-bočním střetu. Při nehodě došlo k lehkému zranění jedné z řidiček. Řidič druhého vozu utrpěl středně těžká poranění a zůstal zaklíněný ve voze. Jednotka poskytla zraněným předlékařskou pomoc a ve spolupráci s HZS SČK PS Poděbrady zaklíněnou osobu z vozidla vyprostila. Následně byl pacient předán do péče letecké záchrané služby KHK. Paralelně se záchrannými pracemi bylo provedeno protipožární opatření a řízení dopravy. Po předání zraněných do péče lékařů se jednotka vrátila zpět na základnu. Na místě dále zůstala profesionální jednotka z Poděbrad. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS KHK PS Jičín, JSDH Městec Králové, HZS SČK PS Poděbrady, ZZS KHK Jičín, ZZS SČK Městec Králové, LZS KHK Hradec Králové a Policie ČR.

Petr Hnát



3. 4. 2021 / Nouzov / Technická pomoc – odstranění spadlého stromu

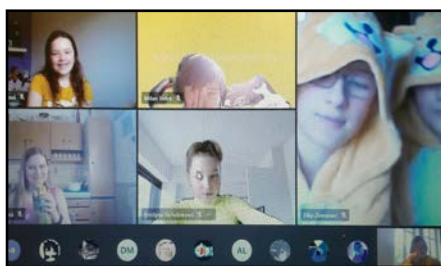
19. 5. 2021 / Nouzov / Dopravní nehoda

Zprávy ze základní a mateřské školy

Velikonoce, tentokrát na dálku

Ani nepříznivá epidemiologická situace nemohla zabránit tomu, abychom oslavili velikonoční svátky. Již na začátku školního roku máme vytyčena témata jednotlivých projektových dnů, a právě projekt na téma Velikonoce vyšel na dobu, kdy jsme se nemohli setkávat osobně.

Obvykle projekt trvá jeden den, ale vzhledem k situaci, která nastala, trval projekt celý velikonoční týden, a to ve všech třídách. V téměř každé hodině se žáci dotkli tematiky svátků v rámci daného předmětu. V dějepise si žáci připomněli, proč tyto svátky slavíme a proč jsou pro nás tak důležité. Odesli si informace o životě Ježíše Krista, o jeho ukřižování a následném vzkříšení, o historii celých Velikonoc. V hodině anglického a německého jazyka se žáci dozvěděli o tradicích v anglicky a německy mluvících zemích. Bě-



hem českého jazyka si žáci povídali o jednotlivých dnech velikonočního týdne, který začíná Květnou nedělí a končí Velikonočním pondělím. Každý den v týdnu je spojen s určitými zvyky a barvami, a proto jsme se i my všichni oděli „do barev“. Na Modré pondělí jsme oblékli modrá trička, úterý nesoucí přízvisko Šedivé nebo Žluté bylo v šedivých a žlutých barvách a na Škaredou středu jsme se vítali v barvách tmavých odstínů, což souvisí s tradicí vymetání komínů a také s pověrou o „škaredění se“.

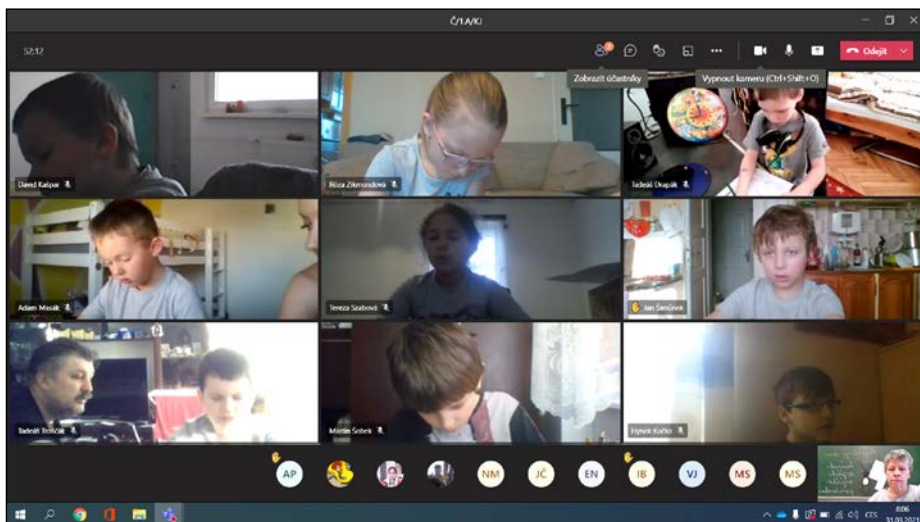
Projektový týden se vydařil, žáci byli spokojeni a my pedagogové jsme byli rádi, že se nám podařilo přenést tradici projektů do on-line prostředí, a mohli jsme tak tuto formu výuky zase nějak zpestřit.

Vyučující 2. stupně ZŠ

Pašijový týden oživil dětem online vyučování

Pro všechny je tento typ výuky už moc dlouhý. Děti ztrácejí nejen chuť do učení, ale také úsměv. A tak nás v době velikonoční napadlo oživit online vyučování barevnými dny, které mají spojitost s Pašijovým týdnem. Všem se tento nápad lí-

to dnu se váže tradice vymetání pavučin a uklízení zimních věcí. Na popeleční středu byli sice všichni v černé nebo šedé barvě, ale nikdo nezapomněl na úsměv ve tváři, neboť kdo se v tento den mračí, bude protivný každou středu po celý rok.



bil, a tak jsme se dohodli, že se každý den oblékneme do barvy, která k Velikonocům patří.

V pondělí byli u monitorů všichni v modrém a dozvěděli se například, že je to den odpočívání i příprav na úklid a že modrá je symbolem naděje. V úterý zářili všichni jako sluníčka, když oblékli barvu žlutou. Symbol věčnosti, světla a slunce. K tomu-

O Zeleném čtvrtku, Velkém pátku, Bílé sobotě, a hlavně Červeném pondělí jsme si povídali při projektovém dnu. Vysvětlili jsme si spoustu tradic a zvyků, jež se k nim pojí. Svoji zručnost všichni prokázali při tvorbě dekorací z papíru i z přírodního materiálu. Z vyfouknutých vejdek si vyrobili krásného zajíčka, kterým udělali jistě velkou radost maminkám i babičkám.



Děti byly báječné, pracovaly, poslouchaly, ale i povídaly o zvyklostech své rodiny a na všech bylo vidět, že se jim toto zpestření online výuky líbilo.

*Mgr. Ivana Pekárková,
Mgr. Jitka Koutníková*

Zprávy ze základní a mateřské školy



Městem prošly malé čarodějnice

30. duben je den, kdy se slaví tzv. čarodějnice. A jelikož toto datum připadlo v letošním roce na pátek, byla to příležitost, aby si je mohly užít děti, které při rotační výuce dochází do školy. Třídní učitelky si pro ně nachystaly čarodějnický den. Všichni ale museli přijít v kostýmech, aby byla ta správná kouzelnická atmosféra. Dohodu opravdu dodrželi a v pátek ráno to před školou vážně vypadalo jako slet čarodějnic.

Po celý den plnili žáci různé úkoly. Kreslili čarodějnice, vyplňovali pracovní listy s rébusy, tančili čarodějnický tanec,

a dokonce pekli hadí ocásky. V polovině výuky se vydali do města, kde procházeli ulicemi i náměstím, aby ukázali své kostýmy, na kterých si dali záležet. Také dělali kolemjdoucím radost, jelikož darovali obrázek čarodějnice, který sami namalovali. Počasí jim přálo. Lidé měli radost a čarodějnice chválili. A hlavně děti byly šťastné, protože tento typ výuky za obrazovkou je pro všechny už dlouhý, a proto malé zpestření obyčejného dne bylo skutečně jen ku radosti všech.

Mgr. Ivana Pekárková

Čarodějnický rej na jedničku

V pátek 30. dubna se slétli do 1. třídy základní školy krásné čarodějky a zdatní čarodějové. V tento den je čekalo před hlavní čarodějnicí splnění zkoušky, která se skládala ze tří úkolů. Nejdříve bylo potřebné správně přednést kouzelné zařikání. Dále bez chyby spočítat, kolik myší, pavouků, hadích ocásků a hlemýžďů je třeba na uvaření lektvaru. Posledním úkolem byl let křížem krážem městem Kopidlmem. A protože se všichni pilně učili, zvládli zkoušku na jedničku.

Jitka Koutníková



Zprávy ze základní a mateřské školy

První testování žáci prožívali s obavami, pak je to začalo bavit

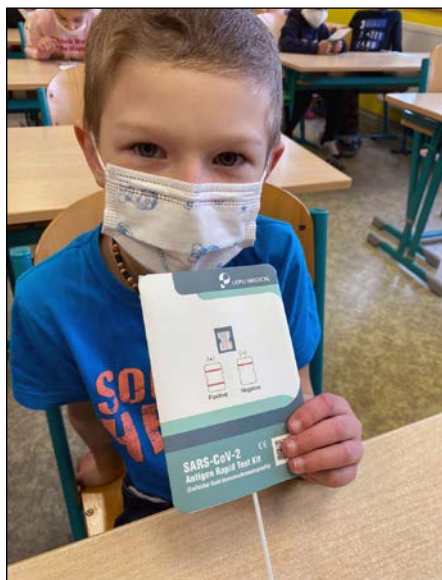


12. dubna se žáci mohli vrátit zpět do lavic své základní školy. Mělo to však jednu podmínku. Žáci musí dvakrát týdně podstoupit neinvazivní antigenní test, a to stěrem z nosu. Každý žák obdržel zabalený LEPU test. Po příchodu do třídy a vydezinfikování rukou jim bylo puštěno instruktážní video, na kterém nejprve zhlédli, co je čeká. Poté krok za krokem pod vedením paní učitelky byli instruováni, jak mají samoodběr provést. Výsledky byly zaznamenány do jmenného seznamu a později zaslány do celostátní databáze.

První testování bylo pro všechny něco nového. Nevěděli, co mohou čekat, a tak

měli možná i obavy, jak to bude probíhat a jak to dopadne. Všichni to zvládli báječně. Nikdo si neublížil. Nikomu to nebylo nepříjemné a ani ho to nebolelo. Na další testování se už i dokonce těšili. Začali tomu říkat chemické pokusy. Vždy, když se objevila jedna negativní čárka, měli velikou radost. Nadále se ale chrání rouškami nebo respirátory, které si nosí z domova. Dost často slyšíme věty, že se raději budou testovat každý den, jen když mohou jít do školy. Za jejich odvahu jim patří velké poděkování. Jsou to kabráci.

Mgr. Ivana Pekárková



Nové dovednosti získané prostřednictvím MS Teams a formativní hodnocení

S příchodem nových digitálních technologií učitel ztratil monopol na pravdu a zprostředkování informací. Mnohé školy v dnešní době hledají svou novou tvář. Škola postavená výhradně na předávání vědomostí nemůže v budoucnosti uspět.

V říjnu 2020 zahájila škola v Kopidlně online výuku v MS Teams. Po zvládnutí základních funkcí v tomto výukovém prostředí a pěti měsících intenzivní výuky si pedagogové osvojili dovednosti v zadávání jednotlivých úkolů, zpracovávání kvízů, sdílení plochy i tabule, připravování prezentací a videí. Práce v kanálech byla nahrazena jednodušším způsobem, prací žáků ve skupinových místnostech. Různými způsoby používají chat, třeba ke zpětné vazbě nebo jako propustku z hodiny. Učitelé se naučili sdílet zvuk, mnozí navštěvují webináře k novinkám v MS Teams, díky kterým objevili funkci „velký náhled“ a po dlouhé době viděli téměř celou třídu na ploše počítače. O krok blíže ke kvalitnější online výuce jsme se dostali používáním vizualizéru – zařízení, které umožňuje lepší názornost při výuce. S jeho výhodami se seznámili žáci v hodinách geometrie, českého jazyka, při práci s atlasem v hodinách zeměpisu, či dějepisu.

I v této nelehké době se daří v online výuce myslet i na prvky formativního hodnocení. Pracujeme s cíli, vytváříme kritéria pro hodnocení, věnujeme prostor vzájemnému hodnocení anonymních žákovských prací. Asi nejčastěji se setkáváme s popisnou zpětnou vazbou. Díky distanční výuce si pedagogové naší základní školy osvojují další důležité dovednosti, které propojují s prvky formativního hodnocení a metodami aktivního učení, a tím se snaží posunout výuku v naší škole a přenést zodpovědnost za učení na každého žáka. Tím se také snažíme realizovat motto našeho školního vzdělávacího programu: „Čemukoli se učíš, učíš se pro sebe.“

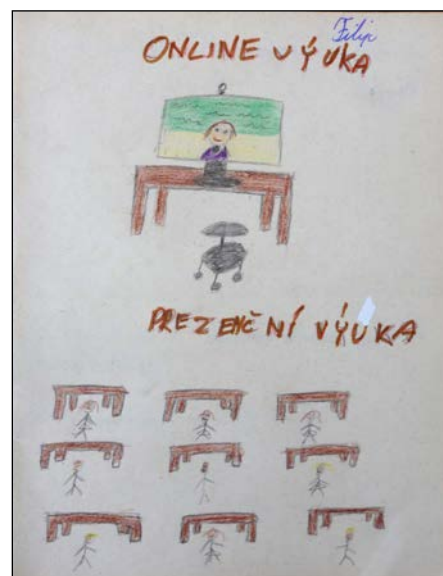
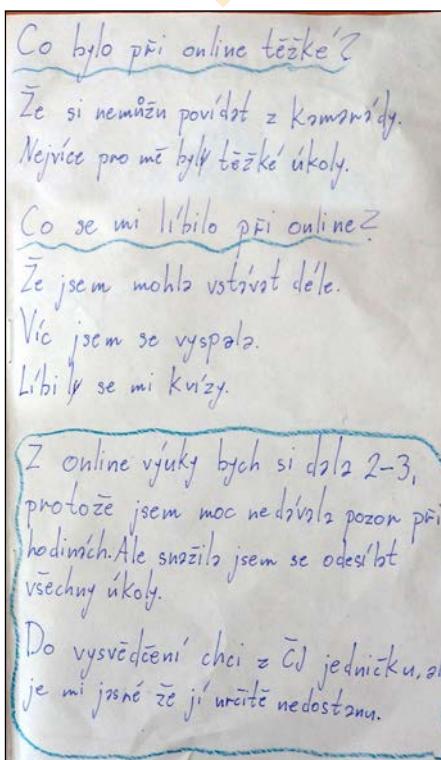
Mgr. Jana Hladíková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Jak jsme ztvárnili rozdíl mezi prezenční a online výukou

Pozoruhodná přehlídka představivosti vznikne, když se žáci 6. třídy pustí do popisu rozdílů mezi výukou v prezenční formě a výukou na dálku. Zvlášť když k tomu použijí místo obvyklých písmenek výtvarné náčiní. A jak už to tak bývá, jednomu se líbí to, a druhému zas tohle...

Autory otištěných prací jsou Filip Zemanec, Nina Bombošová, Daniela Šímová a Nela Králová.



Jak skloubit různé role v těžké době, poradil seminář

Semiramis je profesionální organizace s dlouholetou tradicí v oblasti prevence rizikového chování a vzdělávání, která pro žáky 4.-9. třídy naší školy pořádá dvakrát ročně tříhodinové bloky primární prevence. Vzhledem k pandemické situaci proběhly tyto bloky online v MS Teams. Mimořádnou aktivitou této organizace byl seminář Psychohygiena a timemanagement pro rodiče v době pandemie, který se konal 19. 4. 2021 online. Webinář, vedený supervizorem Mgr. Pavlem Plačkem, nabídl v současné době velmi aktuální téma – jak skloubit řízení domácnosti, distanční výuku, homeoffi-

ce, rodinný a partnerský život, čas pro sebe. Formou prezentace, ale především formou diskuze, byly zmíněny strategie, které v krizových momentech pomáhají – nastavení parametrů, kompetencí rodiče a dítěte, aktivní řízení rolí a procesů v domácnosti, vyjasnění rolí rodiče, pedagoga, vzájemná komunikace, vymezení prostoru, pravidel a hranic. Zmíněny byly „zlaté zásady“ pro krizové situace, zásady, které je v současné situaci potřeba vědomě řídit. Nejdůležitější zásadou je disciplína, nastavení režimu dne, dodržování rituálů, plánování nejen v horizontu dne, udržování sociálních kontak-

tů, konzumace času vědomými činnostmi. Pomocí disciplíny je možné najít, i v těchto momentech, to, v čem je nám dobře, co je pro nás pozitivní.

Cílovou skupinou webináře byli rodiče, ti však pozvání na webinář nevyužili a z řad zákonných zástupců se nikdo této velice zajímavé a poučné akce nezúčastnil. Online diskuze se zúčastnili pedagogové, kteří získali praktické informace, a především měli možnost vidět a zhodnotit současnou situaci z různých úhlů pohledu.

Iva Komárková,
školní metodik prevence

Zprávy ze základní a mateřské školy

Vyhodnocení fotosoutěže ZŠ a MŠ Kopidlna

Téma: Můj domácí mazlíček

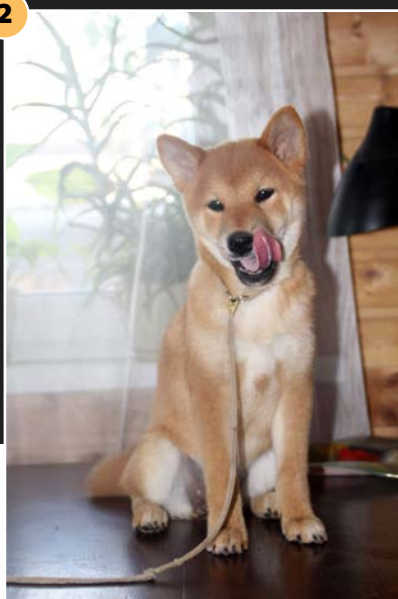
Tato fotosoutěž byla zaměřena na zachycení vtipných momentů, neobvyklých situací při péči o domácí mazlíčky, domácí zvířata. Fotografie bylo možno pořídit jak uvnitř domu, bytu, tak venku při procházce, venčení. Oceněna byla originalita a vtipnost zaslaných fotografií. Do soutěže se zapojili pouze žáci vyššího stupně ZŠ. Porota vyhodnotila

*Mgr. Václav Hylmar,
koordinátor EVVO ZŠ a MŠ Kopidlna*

1. místo **Filip Zemanec**, 6. A, snímek s názvem „Já se fotit nebudu“
2. místo **Jakub Zemanec**, 6. A, snímek s názvem „Kdo má delší jazyk“
3. místo **Daniela Šimová**, 6. A, snímek želvy
4. místo **Bára Červinková**, 9. A, kočička



1



2



3



4

Třídní schůzky v netradičním podání byly zajímavou zkušeností

I přesto, že se stále potýkáme s pandemií covidu, snažíme se v rámci možností dodržovat harmonogram školního roku. A tak i k závěru třetího čtvrtletí byly naplánovány třídní schůzky. Vzhledem ke covidové situaci se však musely přesunout do on-line prostředí. Setkání probíhalo v programu MS Teams, stejně jako část distanční výuky našich žáků. Rodiče si tak mohli vyzkoušet na vlastní kůži, jak se cítí jejich děti při vzdělávání na dálku.

V úvodu on-line schůzek seznámili třídní učitelé rodiče s programem setkání. Pokračovalo se základními informacemi týkajícími se prospěchu, chování, školního řádu, omlouvání absence aj. Rodiče byli také seznámeni s průběhem on-line hodin, s chováním a aktivitou žáků během nich. Posledním bodem byly závěrečné „diskuse“, ve kterých se rodiče ptali především na podrobnosti týkající se návratu žáků

do škol, na testování ve škole a samozřejmě také na aktivitu svých dětí. On-line třídních schůzek se zúčastnila přibližně třetina zákonných zástupců druhého stupně. Pro nás pedagogy byly schůzky v netradičním podání zajímavou zkušeností. Samozřejmě bychom byli všichni radši, kdybychom se mohli setkat osobně.

Vyučující 2. stupně ZŠ

Zprávy ze základní a mateřské školy

Praktická fyzika v 6. A: elektrování těles

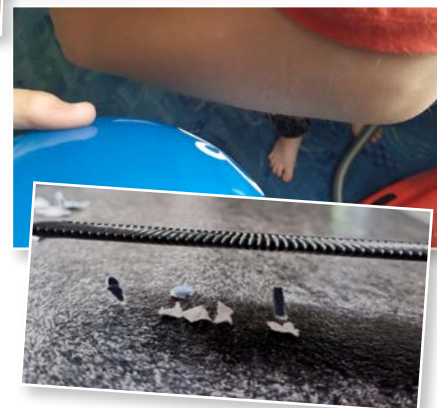
Při vzájemném tření dvou těles z různých látek se mohou některé elektrony přemístit z jednoho tělesa na druhé. Tím na jednom tělese převládnu kladné náboje protonů, těleso je kladně elektrováno. Na druhém tělese převládnu záporné náboje elektronů, těleso je elektrováno záporně.

Tělesa souhlasně (stejně: ++, --) elektrována se navzájem odpuzují.

Tělesa nesouhlasně (různě: +-, -+) elektrována se navzájem přitahují.

Tyto teoretické znalosti si žáci 6. A vyzkoušeli v praxi. V rámci distanční výuky dostali za domácí úkol elektrovat povrch různých těles. K pokusu použili různé plastové předměty a jejich povrch elektrovali. Poté si vyzkoušeli, zda se povrch předmětů nabil kladně, či záporně. Celý pokus zdokumentovali přiloženými fotografiemi.

Mgr. Václav Hylmar



Měření objemu tělesa

Žáci 6. A dostali z fyziky badatelský úkol. Zjistit objem náhodně zvoleného pevného tělesa – kamínku. K dispozici měli pouze odměrnou nádobu a vodu. Většina z nich velice brzy přišla na to, že objem lze poměrně přesně změřit potopením kamínku do nádoby s vodou a odečtením rozdílu v hladině nádoby. Tento domácí úkol vypracovali v rámci domácí přípravy v období distanční výuky.

Mgr. Václav Hylmar

Pascalův zákon v praxi

Pascalův zákon je důležitý zákon hydromechaniky. Nejdůležitější uplatnění má v technické praxi u hydraulických a pneumatických zařízení.

Pascalův zákon mluví o přenosu tlaku do libovolného místa v kapalině, přitom se tlak nikde neztrácí. Přenos tlaku je umožněn pohybem částic kapaliny a rozkladem vzájemných sil mezi nimi do všech směrů.

Žáci sedmých tříd se v rámci distanční výuky se snažili dokázat tento zákon v praktickém pokusu s plastovou láhví. Po jejím naplnění vodou zvýšením tlaku smáčknutím láhve voda vystřikuje z láhve předem připravenými drobnými otvory všemi směry stejnou intenzitou. Tím je prokázáno, že tlak vody je stejný ve všech částech plastové láhve. Výsledek pokusu dokládají přiložené fotografie.

Mgr. Václav Hylmar



Zprávy ze základní a mateřské školy

Jaro přineslo distanční výuku i v mateřské škole

Již rok do našeho života a dění zasahují omezení a nařízení spojená s pandemií koronaviru. Na mnohá jsme si zvykli, některá nám práci a běžný chod mateřské školy narušují.

Měsíc březen nám přinesl hned na začátku uzavření mateřských škol. Abychom neztratili kontakt s dětmi a jejich rodiči, přistoupili jsme i v mateřské škole k distanční výuce. Od 1. března 2021 do 12. dubna 2021 byl každý týden rodičům zaslán týdenní plán s daným tématem podle Školního vzdělávacího programu. Plán obsahoval povídání na konkrétní téma, pracovní listy, básničky, písničky, pohybové aktivity. Pracovní listy byly zaměřené na matematickou představivost, prostorovou orientaci, grafomotoriku. Byly zde tipy na tvoření, kreslení a malování obrázků. Také doporučené odkazy k dalšímu vzdělávání. Na konci každého týdne dávali rodiče zpětnou vazbu k plnění úkolů. Někteří se bohužel distanční výuky vůbec nezúčastnili, a to i přes to, že měla být povinná. Do výuky se zapojily i mladší děti a úkoly také posílaly. Chtěli bychom touto cestou poděkovat rodičům za spolupráci a vstřícný přístup k této formě vzdělávání v době uzavření mateřské školy.

Toto období nám přineslo i nejkrásnější svátky jara – Velikonoce. Přemýšleli jsme, jak s dětmi svátky oslavit, a proto vznikl nápad – velikonoční výzva. Do prostoru před budovou mateřské školy byly umístěny vrbové větve a děti spolu s rodiči přinášeli různě ozdobená vejčka, která zavěšovali na větve



vrby. Z celé mateřské školy se do tvoření velikonoční kraslice zapojilo jen jedenáct dětí. Jednalo se o Lindu Svobodovou, Amálii Habichovou, Anežku Slavíkovou, Emu Václavíkovou, Tea Sedláčka, Terezu a Šimona Urbaníkovy, Doru Kemrovou, Jiřího Kracíka, Matyáše Mencla, Šimona Kořínka. Chtěli bychom do budoucna z této milé akce udělat tradici. Všem zúčastněným moc děkujeme.

S napětím jsme očekávali s postupným rozvolňováním znovuotevření mateřských škol. Došlo k němu 12. dubna 2021, ale vztahovalo se jen k předškolní výchově. Bylo podmíněno prováděním antigenních testů dvakrát týdně. A tak se vstupní prostory

mateřské školy změnil v testovací centrum. Za dohledu učitelek zde rodiče sami prováděli svým dětem odběr vzorků. Testování bylo spojeno s další agendou, kdy rodiče podepisovali po každém provedeném testu několik formulářů. Děkujeme rodičům za trpělivost a zodpovědný přístup k testování. Za dobu dvou týdnů, kdy se testy prováděly, nebyl zjištěn žádný pozitivní případ nákazy. Pro nás všechny bylo úlevou, že po dvou týdnech bylo od testování ustoupeno. Královéhradecký kraj patřil i k prvním třem krajům

pokračování na straně 17



Zprávy ze základní a mateřské školy

pokračování ze strany 16

v republice, kde byla obnovena výuka v mateřských školách i pro menší děti.

A tak již i s menšími dětmi jsme mohli na konci dubna uspořádat „Čarodějnický rej“. Celý týden jsme si povídali na téma čarodějnic, kouzel, vařili jsme kouzelné lektvary. Ve výtvarné výchově malovali čarodějnické masky, zdobili klobouky a s napětím očekávali 30. duben 2021. Ten den, v pátek ráno, jsme se všichni, děti i dospělí, sešli v roztodivných kostýmech čarodějnic a čarodějů. Udělali jsme si společné foto a vyrazili na průvod městem. Po návratu na školní zahradu nás čekalo plnění různých disciplín, např. slalom na koštěti, průlez pavučinou na čas, navijení



pavouků na provázek, stříhání provázku poslepu s odměnou, lovení v kouzelné krabici. K tomu jsme poslouchali veselé písničky, kdo chtěl, mohl i tančit. Velice příjemné bylo ochutnávání všech čarodějnických dobrot, které připravily paní učitelky. K tomu všemu nám celé dopoledne přálo krásné, slunečné počasí. Všichni jsme si užili celý čarodějnický týden zakončený nezapomenutelným rejem čarodějnic.

Všichni si moc přejeme, abychom i zbývajících měsíce školního roku prožili ve zdraví a abychom mohli připravit další akce pro naše děti, jako bude společné fotografování, rozloučení s předškoláky, výlet. Pokud by nám situace s dalším rozvolňováním dovolila, budeme se snažit dětem zpříjemnit jarní dny i dalšími akcemi.

Opatrujme se, držíme se a společnými silami zvládneme již rok trvající náročné období.

*S přáním krásných dnů
kolektiv učitelek MŠ Kopidlno*

Když práce je radostí... Na návštěvě mezi květinami a zeleninou v Mlýnci

Již dvacet let funguje ve Mlýnci malé rodinné zahradnictví u Svobodů. Ačkoli ne v rozsahu, ve kterém ho známe dnes. Začátky byly skromné.

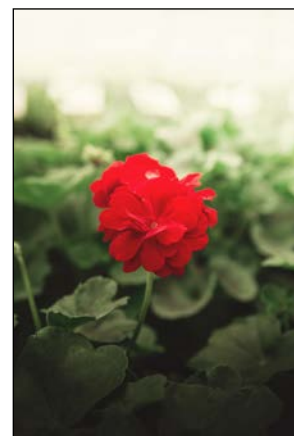
Na myšlenku být zahradníkem přivedl majitele pana Radka Svobodu tatínek. A tak po dokončení povinné školní docházky byl výběr střední školy jasný – Střední zahradnická škola v Kopidlně. Po složení maturitní zkoušky se pak pustil do prvních samostatných krůčků k vybudování svého snu. „Začínali jsme s prodejem jahod, rajčat a kořenové zeleniny. Každým rokem jsme o kousek rozšířili sortiment nabízených plodin,“ říká zahradník Radek Svoboda. „Přibývaly i fóliovníky a skleníky, ve kterých se rozšiřovala nabídka sazenic. Nyní se zabýváme pěstováním zeleniny, balkonových květin, bylinek atd. Ze zeleniny nabízíme sadbu mnoha druhů rajčat, paprik, cuket, dýní, melounů, okurek. Z balkonovek uvedme například pelargonie, surfinie, petunky. Sortiment, který u nás najdete, se snažíme aktualizovat na našich internetových stránkách www.rostlinky-pro-radost.cz.“

A jak se v této nelehké koronavirové době sadba prodává? „V loňském roce, kdy byly trhy zrušeny, jsme se zaregistrovali ve speciálním internetovém obchodě – přesněji řečeno jedná se o online farmářské tržiště, které nabízí široký výběr farmářských potravin. Nakupuje se zde přímo od lokálních výrobců a farmářů. Objednává se jednoduše online



díme opět po farmářských trzích. S naší sadbou se tak můžete setkat v Nymburce, Poděbradách či v Čelákovících. Zavážíme také obchody v blízkém i vzdálenějším okolí.“

Sadba, kterou si my většinou „raději po zmrzlých“ kupujeme, se ale sela již v lednu až březnu. A samozřejmě k tomu, aby z ní vyrostly silné sazenice, potřebuje určité podmínky. A tak se ze zahradníka stává v zimě



a zboží si vyzvednete na jednom z více než 400 výdejních míst po celé České republice. Objednávky se vozí na centrální místo. Tento způsob nám tak nahradil klasické trhy, na které jsme byli všichni zvyklí. Doma jsme si zřídili samoobslužný prodejní skleník. Zákazníci si vybírají z našeho sortimentu a peníze za zakoupenou sadbu nechávají na stanoveném místě. Tento způsob prodeje se nám také velmi osvědčil, a tak v něm pokračujeme i v letošním roce. Nyní, kdy se opatření proti šíření koronaviru uvolňují, jez-

prevážně topič, který musí dbát na to, aby vysetá semínka měla správné klima na zdravé vyklíčení a růst. Obnáší to dvacetičtyřhodinové topení.

„Nyní, když je sezóna v plném proudu, většinou již síly dochází. Dopoledne trávíme s manželkou na trzích, odpoledne vychystáváme objednávky obchodů a po večerech rozvážím. Práce mě ale přesto velmi dobíjí, a když vidím spokojenost v očích kupujících, tak věřím, že naše rostlinky jsou opravdu pro radost.“

(hl)

Zprávy ze zahradnické školy

Kopidlenská srdcovka – výsledky

Všechny zahradnické práce i rybářské úlovky zaslané do fotografické soutěže pro vášnivé rybáře a nadšené zahradníky od 13 do 16 let byly skvělé! Porota měla při rozhodování těžkou práci. Prohlédněte si nyní tři nejlepší příspěvky z každé kategorie a posuďte sami. Není to nádherná?

Kategorie „Zahradník“

1. místo Barbora Štěpánová

Svoji vazbu jsem darovala své nejlepší kamarádce Máje, při příležitosti jejích 15. narozenin. Dominantou mé kytice jsou slunečnice, protože jen ona mi vždy rozzáří den jako slunce.

2. místo Zuzka Zdobínská

Od mala ráda aranžuju. Moje mamka je u vás ve škole vyučená jako zahradnice a od malička jí koukám pod ruce... Posílám svůj výrobek Velikonoční slepička.

3. místo Natálie Šindlerová

Svoji květinu jsem darovala v pololetí mé mistrové, protože mě naučila spoustu věcí za tak krátkou dobu, co jsme se mohly vidět. Za to jí mnohokrát děkuji a velice si jí vážím, je mojí inspirací.



Kategorie „Rybář“

1. místo Karolínka Krulická

Po cca 60minutovém boji jsem vytáhla svůj největší úlovek, a to zcela sama. Jde o 159centimetrového jesetera bílého o váze 40 kilogramů. Rybu jsem vrátila zpět do revíru. Zcela mokrá a vyčerpaná jsem přijímala gratulace od ostatních rybářů. Byl to zážitek na celý život.

2. místo Vojta Lipták

Kapra jsem lovil na rybníku Letiště ve Vrchlabí. Byl krásný letní den a já seděl u rybníka už dlouhou dobu. Do té chvíle se vůbec nic nedělo, myslel jsem, že se ukoušu nudou. Už jsem byl skoro na odchodu domů, když se najednou rozkmital polacík na mém prutu. Vyskočil jsem takovou rychlostí, až jsem málem spadl ze židle. Rychle jsem uchopil prut a začal jsem s rybou bojovat. Boj to byl velmi napínavý. Chvilku vítězila ryba, chvilku já. Po náročném boji se mi podařilo rybu přitáhnout ke břehu, ale stále jsem neměl vyhráno. Protože jsem byl na místě, kde bylo málo vody, musel jsem pro ni vlézt až do vody. Naštěstí už byla po těžkém a dlouhém boji unavena, a podařilo se mi ji pomocí podběráku vytáhnout až na břeh. Kapr to byl moc pěkný a velký. Po tom, co jsem se s ním vyfotil, pustil jsem ho zase na svobodu.

3. místo Matyáš Vondra

Štika 93 cm a cca 7 kg. Chycena na Dvořeckém rybníku. Nástraha: kukuřice (chycena omylem, ale potěšila, protože jsem chytal kapry, tudíž jsem tam neměl navázané lanko). Ryba byla vrácena vodě.



Zprávy ze zahradnické školy

Co mi vzala a dala korona

Koronavirus začal roku 2020, a tudíž jsme museli nastoupit na distanční výuku. Doma jsme byli od března a do školy jsme se dostali až v červnu na poslední dva týdny. Od nového školního roku to bylo ještě horší, ve škole jsme byli jenom měsíc a na distanční výuku jsme nastoupili už v říjnu. Od října do konce března jsme byli doma, až začátkem května jsme šli na rotační výuku, takže jsme se konečně dostali alespoň na praxe.

Korona mi dala akorát tak dvakrát víc starostí s učením. Na druhou stranu jsem začala více číst a chodit více ven. Protože jsme byli takhle dlouho doma, tak bylo pár šarvátek s mým bratrem a hádky s rodinou a pořád jsem byla naštvaná.

Jsem ráda, že jsme teď mohli zase přijít do školy, i když bych byla radši, kdyby to bylo na delší dobu. Doufám, že od nového školního roku to už bude v pohodě.

*Lucie Tobiášková, 2. ročník,
učební obor Zahradník*

Covid-19 zasáhl celý svět, zavřely se školy, hospody, kina, restaurace atd... Spousta lidí musela být doma, někteří přišli o práci nebo o své blízké.

Mně korona vzala spoustu věcí. Vzala mi například „celý“ prvak na střední škole. Taky mi vzala kontakt s přáteli, s prarodiči atd., ale hlavně ten kontakt se spolužáky. Do školy jsme chodili sotva dva měsíce, a pak jsme byli skoro celý školní rok doma. Sice jsme už začali chodit do školy, jelikož se situace zlepšila, ale i tak se nedá vrátit zpět to, o co jsme přišli.

Ale také nám to něco dalo. Naučil jsem se lépe používat výpočetní techniku. Měl jsem více času na učení a při testech jsem si mohl trochu pomoci.

*Lukáš Hrdlička, 1. ročník,
učební obor Zahradník*

Kvůli koruně jsme nechodili 6 měsíců do školy. Museli jsme mít distanční výuku. Po dlouhé době jsme se vrátili do rotační výuky (1. týden jsme se učili doma, 2. týden jsme měli ve škole praxe).

Korona mi vzala pocit radosti ze školního roku, návštěvy u kamarádů a bavení se s nimi. Vzala mi a všem okolo radost ze života. Nikoho z nás to nebavilo.

Museli jsme to přežít, a dokázali jsme to!

*Martin Václavík, 1. ročník,
učební obor Zahradník*

Hrnkování krok za krokem
s Nadou Novotnou, mistrovou
odborného výcviku.

Pojďte k nám na návštěvu



Žáci naší školy jsou z různých koutů Česka. Přijměte pozvání od Aleny Pochopové (1. ročník, učební obor Zahradník) do Jilemnice. Nahrávka a fotky vznikly v březnu 2021 při dálkové výuce vyučovacího předmětu Informační a komunikační technologie.

Poslechněte si v podcastu <https://open.spotify.com/episode/60zwEQHI436T8rcQYzfUGs>

Foto Alena Pochopová

Zprávy ze zahradnické školy

Galerie absolventů

Představujeme další absolventy zahradnické školy Kopidlno



Jiří Kubela z Vitiněvsí získal v roce 1994 výuční list. Ve studiu pokračoval ve dvouletém dálkovém studiu. Ve svém zahradnictví ve Vitiněvsí v březnu nabízí petrklíče, macešky a sadbu (kvěťák, salát, kedlubny, ...).



Ing. Bc. Jaroslav Bálek maturoval v roce 1990 na SZTŠ Kopidlno, je ředitelem Odborného učiliště Chroustovice (15 km východně od Chrudimi).



Ing. Petr Malý maturoval v roce 1992 na SZTŠ Kopidlno. Setkáte se s ním v Zahradním centru Chuchelna.



Jiří Márk maturoval v roce 1992 na SZTŠ Kopidlno. V současné době provozuje se svojí manželkou Šárkou Zahradnictví u Vavřichů ve Frýdštejně.



Při první „pokoronavirové praxi“ se zahradníci pustili do průklestu.



Žáci 1. a 2. ročníku studijního oboru Rybářství se při odborné praxi na sádkách Kopidlno a Zámeckém rybníku učili techniku jízdy lodí ručně, lov vrhací sítí, vážení ryb a odchov rychlené štiky na žlabech.

Foto Josef Hliněný

Smutná zpráva

7. 3. 2021 nás nečekaně opustil dlouholetý starosta a hospodář TJ Sokol Kopidlna bratr Václav Ševců. Členové Sokola Kopidlna děkují za řadu let obětavé a tvůrčí práce.

Poslední sbohem, Václave.



Kopidlna zdravotníkům po celý rok

Všichni se jistě shodneme na tom, že nejvíce zatíženým odvětvím současné doby je zdravotnictví. Všem zdravotníkům, kteří čelí obrovskému fyzickému a psychickému tlaku, bychom chtěli vyjádřit obdiv a úctu a alespoň částečně přispět k jejich návratu do normálního života.

S datem 17. 5. 2021 přichází uvolnění vládních restrikcí a otevření městské Víceúčelové sportovní haly v Kopidlně. Rádi bychom při této příležitosti nabídli možnost cvičení zdarma všem, kteří v této nelehké době pracují na jakýchkoli pozicích ve zdravotnictví. Využít mohou prostory posilovny k pravidelnému cvičení nebo si pronajmout pro sportování s rodinou nebo

přáteli malý sál na stolní tenis nebo velkou halu, kterou je možné využít k fotbalu, tenisu, nohejbalu, volejbalu nebo badmintonu. Síť, míče a další potřeby k těmto sportům zapůjčíme. Posilovna je přístupná dle otevírací doby, ostatní prostory je nutné rezervovat předem a zohlednit termíny již rezervované ostatními sportovci. Nabídka se nevztahuje na aktivity, které organizují sami lektori. Kontakty a otevírací doby naleznete na stránkách sportovní haly www.hala-kopidlna.cz. Celá akce potrvá rok, tedy do 18. 5. 2022. Kontaktovat můžete přímo správce sportovní haly na telefonu 725 316 518.

Dáša Hlubučková

Pojízdná prodejna ve Pševsi znovu s rozpačitým dojmem

V dubnu začala do obce zajíždět pojezdna prodejna s masem. Poprvé přijela 20. dubna. Majitelkou je paní Hornýáková z Podmoků.

K prodeji nabízí maso kuřecí, hovězí, vepřové, zabijačkové pochoutky – jelítka kroupová i žemlová, jitrnice, tlačenko a několik druhů klobás. Dále je v nabídce sádlo škvareň, škvarky a škvarková pomazánka. Zákazník obdrží za nákup zdarma zákusek – věneček nebo bombičku. V naší obci se prodává od 10.30 do 11 hodin, pak prodejna pokračuje do Drahoraze, Cholenic, Mlýnce a Záhornice.

Nakupující byli spokojeni, za 14 dní prodejna opět přijela. Zklamání ale nastalo 18. května, kdy občané čekali marně. Proč prodejna nepřišla, nevěděli ani na MěÚ. Na telefonický dotaz paní Hornýáková odpověděla, že jestli do obce bude jezdit, tak nepravidelně.

Občané jsou opět zklamáni, stejně se zachovala paní, která jezdila do obce se smíšeným zbožím.

Jana Čtvrtečková

Můj pohled na svět

Pocházím ze zemědělské rodiny, kde jsem poznal již jako dítě, co je to práce a proč na tomto světě jsme. Moji rodiče byli věřící a my jako děti jsme musely s nimi chodit do kostela, i když jsme z toho neměly tenkrát rozum. Poznal jsem v životě, co je soukromé podnikání, mnoho let života v JZD a 10 let v agrochemickém podniku. Poté opět soukromé podnikání a nyní již 15 let v důchodu, kde se snažím v malém, dle možností, ještě podnikat, včely a drobné zvířectvo.

Mohu říci, že jsem měl v podstatě krásný a pestrý život. Mým štěstím bylo, že jsem si udělal dálkově při práci Střední zemědělskou školu v Hořicích. Tak jsem viděl svět nejprve z pracovní stránky, ale i z řídicí pozice. Díky tomu, že jsem poznal, co je to práce a jak je důležitá, zastával jsem se vždy pracujících. Nezajímala mě ani politika. Věnoval jsem se odborné práci a neměl jsem ani vyložené nepřátele. Jsem člověk 100% věřící, ale přeložil jsem si víru dle selského rozumu – pro mne srozumitelnější. Jsem přesvědčen, že všechno je řízeno vyšší mocí – Duchem neboli Bohem –, která nám umožňuje zde žít a tuto planetu zvelebovat. Většina lidí si však žije po svém rozumu, neuznává přírodní zákonitosti, a to nemůže mít světlou budoucnost. Zažil jsem celou druhou světovou válku a mnoho nových režimů, tudíž s odstupem času mohu svým pohledem hodnotit. Žádný z režimů nemohl mít budoucnost a musel zkrachovat. V žádném nebyla spravedlnost a lež často vítězila nad pravdou.

Pro tento způsob života není stvořena naše planeta, a proto muselo přijít napomenutí v podobě pandemie, kdy si můžeme uvědomit, kdo je tady pánem. Měli bychom odstoupit od svého já. Podobně jako před dvěma tisíci lety vysvětloval Pán Ježíš podstatu života zlým lidem, tak v dnešní velmi špatné době se snaží papež František vysvětlovat lidem, kde hledat pravdu a spravedlnost. On svými nadlidskými názory na svět, v současné pokrokové době, je schopen svou dobrotou asi jako jediný vědec vyjádřit veřejné myšlenky správce této země – Boha. Většina vědců se ve svých názorech rozchází, například při pandemii. Papež prosazuje božský svět proti většině vědců, kteří vytvářejí svůj vlastní svět, který nemůže mít trvalou budoucnost. On vidí svět v jednotě, spojuje lidi všech národností, ale i různých církví. Nebojí se navštívit národy protivníků. Protože je málo sledován, asi se mu nepodaří změnit svět. Pokud lidé nezmění své nepřátelské chování, domnívám se, že může být ještě hůře. Záleží to na nás.

Antonín Erben

Vzpomínky Marušky Hlouškové

S poutavým vyprávěním paní Marušky Hlouškové se na stránkách KL setkáváme už po několikáté. Tentokrát si pro nás připravila dvě vzpomínky, které dělí dlouhý časový úsek. V první z nich se vrací do učňovských let, o nichž byla řeč v minulém čísle, a ta druhá už nás zavede do Kopidlno takřka současného. (kl)

Moje „indy-vindy“

Individuální praxe ve školním statku na Malém Rohozci u pivovaru. Tohle nevy-myslíš ani nenaplanuješ, prostě život tropí hlouposti a velká překvapení.

Seznámení s živým prasetem v mých skoro 16 letech. Jak vypadá na obrázku, to jsem věděla, ale ve skutečnosti vůbec. V Krkonoších tehdy o živé prase nebylo možné zavazet. Byly jsme ještě se dvěma děvčaty posílány do sviňouru na pomoc. V půlce prasečáku se proti nám vyřítila prasečí obluda – samec českého bílého ušlechtilého prasete. V tu ránu jsme byly na žbrdlinách. Pochrochtáváje nás bez povšimnutí minul a běžel splnit milou povinnost pro nás v přímém přenosu, výrobu potomků čili selat.

Další zážitek byl taktéž nezapomenutelný. Všichni nástup k telení krávy. Dlouho to netrvalo a většina z nás stála venku u zdi kravína a vyprazdňovala svoje žaludky. Vydržela skrovná část nejsilnějších jedinců. Telátko bylo skutečně krásné a čiloučké.

Následovala praxe „dojení krav“. Ve čtyři ráno nástup malé partičky na celý týden. Ve třídě jsme měli černocho z Maroka Azdina ben Hašena. Ten nás pěkně překvapil, jak se u nich přistupuje ke krávi. U české pěkně z boku, a on zezadu. Jelikož

na to nebyla zvyklá, ohnala se a pěkně ho nakopla, že letěl na protější stranu stáje, vyvalený v hnoji. Vstal, kopl ji a prohlásil, že jde ještě spát. Odpochodoval z kravína a více ho tam nikdo nedostal.

Další úkol byl sběr okurek z pařníku u zdi rohozeckého pivovaru. Neponičit rostliny a vybírat jen ty nejdelší do bedýnek. Zaujati sběrem jsme se divili, že naši čtyři spolužáci jsou stále skoro na začátku. Přiblížili se tvářili a divně se motali. Za našimi zády proběhl výměnný obchod „pivo za okurky“. Rohozecký mok měl asi pěkné grády.

Podzim a sklizeň řepy. Když jsme ji tahali a dělali hromádky, svítilo sluníčko. Příští týden při osekávání drobně pršelo. A tu se ukázala naše šikovnost nebo nešikovnost. Chirurgové v turnovské nemocnici měli pohotovost se šitím našich prstů na rukou.

Stálí zaměstnanci školního statku byli překvapeni, čeho všeho jsme schopni. Musím říci, že se nám nesmáli ani nehubovali a měli pro nás vlídné a povzbudivé slovo. „Nic si z toho nedělejte, všechno se naučíte, až to budete dělat tak dlouho jako my.“ No – nebylo to krásné povzbuzení? Díky tomu jsme se necítili jako úplný nemechla.

Maruška Hloušková

Moje půjčené děti

Nikdy by mě nenapadlo, co zažiji na stará kolena a čemu se ještě musím naučit. Bylo to krásných, napínavých pět let na internu zahradnické školy (noční vrátna od roku 2015).

Paní vychovatelky mě zasvětily do chodu přechodného domova krásných pubertáčků. Hnedle jsem si je zamilovala a také přivlastnila. Musím se přiznat, že o své vlastní děti jsem se nikdy tak nebála jako o tyhle půjčené. Samozřejmě zkoušeli, co si mohou dovolit, kam až mohou zajít. Tolerovali mě a můj náhled, co od nich vyžadují a přes co se nedá jít. Byl to pěkný kolektiv, alespoň tak jsem to viděla a cítila já.

Samozřejmě lumpačili, kouřili potají, ale to vědí nejlépe oni sami, co jim prošlo, aniž jsem to věděla. Předem mnou si neubližovali, sprostě nenadávali, pomlouvat učitele nebo mistry, to bylo tabu. Razila jsem heslo „Až budeš mít v hlavě, co mají učitelé nebo

mistrové, mistři, tak pak můžeš něco říkat. Zatím se učíš poznávat figle v oboru.“

Často si přišli popovídat o svých trápeních, láskách, vztazích ve svých rodinách. Někteří měli spousty bolestí, nepochopení, chyběla jim láska. Přišli se obejmout, pro pusku, podat ruku, pohladit, což mě těšilo, že se neštítí mě „babky“. A já jsem pak seděla a přemýšlela, jak to v mladém věku někteří mají těžké. Bylo mně líto, že jim nemohu nijak pomoci, pouze vyslechnout, pohladit, přidat povzbudivé slovo.

Co přát svým půjčeným dětem? Jen to nejlepší, aby na svých dalších životních cestách uspěly, potkávaly jen ty nejlepší lidičky, kteří je dokážou vždy podržet. A zrovna tak jen krásné vzpomínky na Kopidlno, učitele, mistry, mistrové, spolužáky, aby se rády vracely na místo činu svého krásného mládí.

Maruška Hloušková

Jičínská SASanka pomohla v nouzi



Často si na našich poradách připomínáme, že když nás někdo osloví s problémem, nikdy by neměl odcházet bez pomoci. I když sami tu pomoc například danému člověku neumíme poskytnout, musíme ho nasměrovat tam, kde mu pomohou.

Nedávno se na nás obrátili obyvatelé jedné malé obce, tak trochu vyloučené sociální lokality. Více rodin zde bylo pozitivních na covid-19 a oslovená obec neměla kapacitu jim zajistit například potřebné nákupy. Bylo třeba jednat rychle, a tak se zaměstnanci našeho centra SASanka v Jičíně rozhodli po své práci tyto nákupy zajišťovat sami. Vypůjčili si několik ochranných obleků od našich pečovatelek, kde je používají již standardně celý rok, a vyzkoušeli si, jaké to je. Jedna kolegyně obvolala dané domácnosti, druhá sestavila nákupní seznamy. Při samotném předání nákupů pak přišli na řadu i zmíněné ochranné obleky.

Tentokrát jsme tedy pomohli díky dobrovolnickému nasazení našich kolegyní a kolegů. A zase si o něco více vážíme všech, kteří ochranné obleky používají každý den již mnoho měsíců.

Oblastní charita Jičín



Pracovníci Místního hospodářství provedli výměnu písku v pískovištích na dětských hřištích u Kulturního a vzdělávacího centra a u kopidlenké mateřské školy. (kl)

Politické procesy 50. let 20. století

Příběh první – jak jsme vykupovali traktor

Jako první jsem zvolila původně neplánovaný příspěvek, který se odehrál v rámci jičínského okresu, ale mimo Kopidlenko, v obci Lháň (součást Radimi). Nejde v tomto případě o politický proces. Při vyhledávání dokumentů v jiné záležitosti jsem v jičínském archivu náhodou narazila na jeden nenápadný zápis, který mě zaujal. Nacházel se mezi běžnou agendou ve fondu Okresní družstevní rada Jičín a pořídil jej v březnu roku 1950 úředník této okresní družstevní rady (ODR). Tento funkcionář patřil k lidem pověřeným osobními výkupy zemědělské techniky od větších hospodářů pro zakládající jednotná zemědělská a jiná družstva (JZD) či pro strojní traktorové stanice (STS).

Zápis se týká okolností výkupu traktoru u jednoho konkrétního sedláka (říkejme mu třeba pan Josef) v obci Lháň u Radimi. Je to velice subjektivní a jednostranný pohled úředníka (budeme mu říkat soudruh Rudolf), vykonávajícího příkazy „shora“. O soukromě hospodařícím rolníku a jeho ženě píše v duchu doby, tedy s cíleně pěstovanou kolektivní nenávistí a s pejorativním označením, a nazývá pána v textu „zpupným statkářem“, „mocipánem“, paní „statkářkou“ nebo oba „venkovskými boháči“. Tímto zápisem si s nimi rovněž takto nepřímou „vyřizuje účty“, protože oni, statkáři, byli příčinou, že byl kárán, protože dobře neodvádí svou práci, že byl tajemníkem ONV poučován, jak má svou práci vykonávat. Tímto písemným záznamem událostí se patrně úředník snažil obhájit své činy, konané v rámci své funkce, které mu byly vytýkány. Zápis je také dokladem praktického provádění nucených výkupů mechanizace a rovněž dokazuje, jak byly v počátcích formování zemědělských družstev problematické a křehké vztahy a vzájemná nedůvěra mezi stranickými a podnikovými funkcionáři a hospodařícími zemědělci, ať už byli, nebo nebyli členy JZD.

Z důvodu osobního zaujetí a zášti pisatele záznamu a s ohledem na rodinu rolníka jsem se rozhodla změnit v citovaném textu všechna jména zúčastněných. Byť podnázev mého příspěvku „jak jsme vykupovali traktor“ spíše připomíná název humorné povídky v Jičínském srazu, tento příběh rozhodně není veselý a u některých v textu popisovaných situací jednoho až zamrazí...

Výkup traktoru u pana Josefa v osadě Lháň (obec Radim)

Dne 20. března 1950 dali příslušní úředníci z ONV a KSČ na vědomí funkcionářům JZD v Radimi, že byl panu Josefovi, hospodáři ve Lhání, zaslán výměr na výkup jeho traktoru se vším příslušenstvím pro místní JZD. Soudruzi pověřeni výkupem přijeli do Lháně autem z ONV ve středu 22. března 1950, a zde již pokračuje samotný citovaný zápis:

„(...) Asi v 16 hodin jsme přijeli na dvůr statkáře Josefa ve Lhání, za přítomnosti 2 členů

jel do rolnických družstevních podniků (RDP) pro strojní hnojiva. Slušně se jí omlouvám. Nezbývalo tedy nic než na pana statkáře počkat, až se vrátí domů.

Mezi tímto průběhem tam přijel na kole mladý traktorista z Radimi, který jezdí v STS v Čejkovicích, a říká, že to není možné, aby byl v Jičíně. Tedy jsem se ihned rozhodl a poslal ho do Radimi, aby se telefonicky optal, je-li pan statkář v RDP. Ale než se vrátil, zjistil jsem si, je-li traktor doma. Traktor byl pod kůlnou pěkně uložen a kola podložena prkýnkami. Asi za půl

hodiny se mladý traktorista vrací a říká, že z RDP odpověděli, že pan Josef tam není, ale že hnojiva odebral hned dopoledne se svým traktorem. Šel jsem znovu k paní statkářce a říkám: „Tak paní Josefová, vy jste nám hospodáře zapřela a děláte si z nás legraci. Tedy nejlépe bude, když se ustrojíte a pojedete s námi a přesvědčíme se, jestli opravdu pro ty hnojiva jel, když traktor není doma.“ Teprve se paní Josefová asi vzpamatovala a říká, že opravdu jel, ale s koněm.

Asi kolem 18 hod. se statkář vrátil, a když na dvoře zastavil, oznámili jsme, že mu jdeme vykoupiť traktor se vším příslušenstvím. Řekl: „Pánové, já nemám traktor na prodej.“ Vysvětlili jsme mu, proč se mechanizační prostředky vykupují, přestože již dávno o tom dostatečně byl informován ve výměru, který mu byl zaslán ONV; tedy si stále vedl, že se mu traktor bere a že berem dělníkovi potřebu z ruky.

Řekl jsem mu, že je potřeba, musí sloužit celku a ne být pod kůlnou na prkýnkách. Když už neměl jiných slov, tak říká: „Pánové, ten traktor ale musí být vykoupěn pro JZD, jak mně bylo vyhověno, na všeobecnou žádost občanstva, z KNV z Hradce Králové.“ Tedy jsme šli psát kupní smlouvu a pan Josef při zajištění s kobylyma do kolny, by uložil hnojiva, zúmyslně zlámá rozporku, aby měl příležitost se dostat pod kůlnu, kde stál traktor, a tam s ním zmanipuloval a traktor znemožnil chodu.

Kde se vzal, tu se vzal, na dvoře p. statkáře s. předseda JSCZ (...) ze Lháně a začal tam nepřekypnými způsoby vyčítat s. Tondovi z Radimi, že on je toho původcem a že se p. Josefovi bere traktor, že on se o to postará, by traktor byl vrácen, a že většina lidu si přeje a že pan statkář



Zetor 25 na ilustračním snímku. V našem příběhu šlo zřejmě o jeho ještě starší model, bez elektrického startéru. Vyráběla ho Zbrojovka Brno od konce roku 1945.

Foto: Kirk, Wikimedia Commons

(...). Paní Josefová jsme oznámili, že jedeme vykoupit traktor i s příslušenstvím. Cynicky nám paní statkářka odpověděla: „Pánové, muž není doma a já bez něho nebudu nic prodávat, přijďte, až bude doma.“ Na můj dotaz, kde je, pokrčila rameny a pravila: „Není doma, nevím, kde má práci, je pryč.“ Spustila na nás takovými slovy: „Pánové, on má práci, vždyť jsme na to sami a vás si vyjede tolik, máte napsat, kdy přijedete, aby on zůstal doma, a ne si přijet, kdy se vám zlíbí.“

Na druhý dotaz nám teprve řekla, že je v Jičíně, ale neřekla, za jakým účelem. Já jsem jí odpověděl: „Tak paní Josefová, vy nám říkáte, co máte práce, a pan si odjede do Jičína a to je vidět, že té práce nemá tolik.“ Abych vyličil, proč jsem jí to řekl. Poněvadž byl pondělek a oni ti páni sedláci mívají každé pondělí v Jičíně slezinu, tak jsem si hned vzpomněl, že tam někde u toho piva má tu těžkou práci, kterou paní Josefová pronesla. Teprve nám řekla, že

pokračování ze strany 23

plní kontingenty a Tonda že ne, vyčetl mu, že nic nedělá a pan Josef že plní dodávky za ně. Což se Tonda ohrazoval, že lže, že jim podvrací práci v JZD.

Abychom mohli traktor udělat cenu, požádali jsme slušným způsobem, by nám ho dal do chodu. Ale pan a paní se dají do smíchu a říkají: „Je vás dostatek, (tak) si ho natočte.“ Soudruh řidič osob. auta od MNV na něm chtěl knoty a on říká, že žádné nemá. Tedy jsme se pokoušeli udělat doutnák z koudele, ale bohužel nám nechytnul, že mají dvorec na slušném spádu. I rozhněvalo to soudruha (...) z STS z Čejkovic a říká: „Pane statkáři, nedá se nic dělat, my traktor odtáhneme a vy budete za něho tržít podle váhy, protože traktor není způsobilý k jízdě.“ Ale čilá paní Josefová hned přinesla knoty, ale již byl malý spád, s traktorem jsme nemohli ani hnout, museli ho soudruzi z JZD odtáhnout bulíkem.

Ale my jsme šli znovu k panu statkáři, abychom dodělali smlouvu, chtěli jsme na něm účet a typové osvědčení za traktor, on nám říká, že dal 100.000 Kčs, účet že nemá a typové osvědčení také ne. Tedy soudruh (...) mu říká, že na traktor přijde odhad z KNV, když se s námi nechce dohodnout. Na diskové brány a pluh jsme mu cenu upravili, ale on odepřel podpis. Konečně si vyhradil, že si dojde pro brýle, aby si mohl přečíst jména nás, který jsme byli podepsaní. Když předčítal, tak se vždy optal, který to jsme. Tedy nepodepsal a my jsme odjeli.

Celkový proces při výkupu trval 6 hod. Druhý den družstevníci se znovu pokusili traktor natočit a po dlouhé námaze traktor přivedli do chodu. Tedy nasadili na traktor ještě se dvouma družstevníkama a jeli k panu statkáři pro závěsné nářadí. Ale to jim nebylo vydáno. Diskové brány byly zámyslně odvezeny na pole vzdálené asi přes 2 km na jetelníště, kde nebyly vůbec použity na přípravě jarních prací.

Dne 24. března (1950) konala se veřejná schůze MNV, do této schůze byli pozváni občané i ze dvou sousedních vesnic. Schůze byla hojně zastoupena. Účast z těchto dvou obcí, i protichůdci JZD, pozval prý, jak vypovídají členové JZD, soudruh (...) ze Lháně, předseda JSČZ, a na této schůzi zesměšňovali členy JZD, že mají traktor a že ho museli odtáhnout s bulíkem. Traktor že prý má sloužit lidu pro ulehčení a oni prý ho mají uložen a nic s ním nedělají.

V této schůzi byli zastoupeni z ONV s. Dudek Bohumil a reakci se podařilo před nimi nalhat a poštvat tyto 3 referenty proti členům JZD i proti nám, který jsme výkup prováděli, že jsme prý tomu vůbec nerozuměli. Ale zapomněli na to, že 22. března ze STS Čejkovic přijeli do Radimi závadu odstranit, přivezli si knoty do doutnaku a traktor dali do chodu. Chtěje využít traktoru, zajeli si tedy k panu Josefovi do Lháně pro orné nářadí, ale pan zpupný statkář jim ho nevydal. Tedy i s tím reakce argumentovala v této schůzi a před referenty ostouzeli členy JZD, že dělali provokaci – ově-

řený prý traktor plný soudruhů a soudružek – a projížděli se obcí, místo aby prý s traktorem dělali něco užitečného, tak ho zbytečně projížděli. Soudruzi referenti, aniž by se přesvědčili, hned tomu uvěřili.

Tedy dne 25. března ráno si s. Dudek, tajemník z ONV, telefonicky zavolal k nám na ODR, abych se ihned dostavil k němu na ONV. Když mně celý tento děj vylíčil, cítil jsem se (tak), že jsem u soudruha tajemníka na koberečku. Soudruh Dudek mně postavil věc tak, že jsem z ní vycítil to, co jim reakce namluvila, tomu že

Výtah z Nařízení vlády č. 50/1955 Sb. Vládní nařízení o některých opatřeních k zajištění zemědělské výroby

ODDÍL DRUHÝ

Zajišťování zemědělské výroby na zemědělské půdě kulaků

§ 8

(1) Nemůže-li kulak zajistit řádné hospodaření na své usedlosti pro nemoc, stáří a pod., je povinen oznámit to prostřednictvím výkonného orgánu místního národního výboru zemědělskému odboru rady okresního národního výboru. Zemědělský odbor rady okresního národního výboru v součinnosti s výkonným orgánem místního národního výboru projedná s kulakem zajištění řádného hospodaření na jeho usedlosti. Kulak může buď dobrovolně nabídnout státu, aby převzal usedlost bezplatně do vlastnictví, anebo dát souhlas, aby jeho usedlost byla bezplatně přikázána do užívání zemědělskému závodu socialistického sektoru.

(2) Není-li možné, aby usedlost převzal do užívání podle ustanovení odstavce 1 zemědělský závod socialistického sektoru, převezme bezplatně usedlost do užívání rozhodnutím zemědělského odboru rady okresního národního výboru na dobu, než bude v obci zřízeno jednotné zemědělské družstvo, strojní a traktorová stanice. Strojní a traktorová stanice hospodaří na usedlosti za pomoci výkonného orgánu místního národního výboru a zemědělského odboru rady okresního národního výboru.

§ 9

Nenabídne-li kulak usedlost státu nebo nedojde-li ani k přikázání usedlosti do užívání se souhlasem kulaka (§ 8 odst. 1), přikáže výkonný orgán místního národního výboru usedlost kulaků bezplatně do užívání zemědělskému závodu socialistického sektoru. Ustanovení § 8 odst. 2 platí tu obdobně.

věřili. Soudruh Dudek, aniž by si nechal ode mě vysvětlit celý průběh, hned mě začal poučovat, co znamená funkce, a že když se traktor vykoupi, že musí být využit a ne aby stál pod kolnou. Nenechal si ode mě vysvětlit ani to, když jsem mu říkal, jestli tomu věří, když reakce mu namluvila, že soudruzi dělali provokaci, tak že řekl, že prý je to vyšetřeno. Já jsem ho vyslechl, nechal jsem se od něho poučit, ale že všemu uvěřím až tehdy, když se přesvědčím o skutečnosti. Myslím, že by s. Dudek měl být určen alespoň na dva takové výkupy, aby viděl, jak u některého z těchto venkovských boháčů, takových Josefů, jde to krásně na svět. Dále s. Dudek se měl poučit tím, že u pana Josefa stál traktor na špalíčkách nečinně zrovna tak jako u členů JZD, a když by JZD chtělo s ním

pracovat, tak jim nedal mocipán orné nářadí. Že to bylo zrovna v sobotu, slíbil jsem, že v pondělí 27. 3. 1950 se o to postarám a že spolu se STS z Čejkovic traktor odtáhneme k nim do stanice, a po dovolené soudruha (...) z ONV, který výkupy provádí, vykoupieme pro JZD traktor Zetor 25 HP i s vlečným vozem.

Tedy v pondělí 27. 3. 1950 odpoledne jsem zavolal telefonicky STS, která ihned přijela a za přítomnosti 3 členů JZD traktor i s nářadím odvezl. Pro případ s. předseda KSČ mi dal přípis, který obdržel pro pana Josefa z ONV s potvrzenkou, že mu dopis byl doručen, ale pan Josef po přečtení potvrzenku nepodepsal. Pan statkář začal se stále ohánět s tou jeho starou písni, že se rád podívá na to, jestli ty pánové v JZD dodají toho kontingentu co on a že dodával za Radim a Lháně 1/3 dodávky. I občanům, kteří nemohli splnit, že (i) za ně dotáhl a teď že prý stát bude zkrácen. Odpověděl jsem mu s klidem, že JZD jistě dodá i svoje přebytky a ne jako on měl na podlaze 80 q pšenice a nekoukal se našponovat a dát to národu na společný stůl. Dále jsem mu řekl, že jako dobrý hospodář bude pracovat tak jako pracoval dříve. A on na to odpověděl: „To neudělám, jenom to zmůžu a ostatní nechám ladem, protože beřete dělníkovi potřebu z ruky.“ To myslel ten traktor. Odpovídám dále: „Jestli ten stroj nebude nečinně trčet pod Vaší kolnou, bude ale 100% využit pro celek, to znamená pro všechny zemědělce, i zároveň pro Vás. Uzavřete si smlouvu se STS a oni jsou ochotni Vám vše udělat.“ I otočil se na mě zlostně a odpověděl: „Vy byste na to hrál, vždyť by mě vyhnali z baráku.“

Je tedy vidět, že jeho ochotní zemědělci, kteří k němu chodili dřít, že jim mnoho toho nedal, když ten barák tak vzrostl. Byl jsem svědkem, jak dva ubozí zemědělci mu dřeli na poli a při tomto dění s panem Josefem by nás byli očima probodli.“

Tolik zápis soudruha Rudolfa o výkupu traktoru z roku 1950.

Jak pokračoval příběh rodiny rolníka ze Lháně?

Rodina se třemi dětmi hospodařila po 2. světové válce na vlastních pozemcích v obcích Radim, Lháně, Soběraz a Tužín o rozloze 41,15 hektarů a ještě na dalších připachtovaných 5 hektarech v k. ú. Soběraz.² Součástí domácnosti Josefových byli tehdy ještě jeden koč, tři služebné a krmič. V zemědělství jim pomáhaly patrně další námezdné síly a pravděpodobně další sezónní, takže na celé hospodářství samozřejmě nebyli sami. Podle dochovaných záznamů pan Josef předepsané dodávky rostlinných i živočišných produktů plnil spolu s rodinou až do doby, než byl nucen odprodat např. zmíněný traktor. V pokračujících letech ale postupně zmenšovali Josefovi majetek co do rozlohy obdělávané plochy (patrně odprodejem), aby předpisy dokázali plnit. K 1. lednu 1956 se

pokračování na straně 25

pokračování ze strany 24

v potvrzení MNV v Radimi uvádí, že hospodařili na 23,83 hektarech zemědělské půdy, z toho bylo 21,10 hektarů půdy orné. Někdy v této době bohužel zemřela panu Josefovi manželka, navíc vystudovaný syn získal zaměstnání ve strojní traktorové stanici v jiné obci a nepodílel se již na práci v hospodářství otce.

Jenže panu Josefovi úměrně se silami a věkem práce neubývalo, naopak mu byly místním národním výborem přidělovány další a další plochy půdy od zemědělců, kteří již nemohli či nechtěli svou půdu řádně obdělávat a darovali ji raději národnímu výboru nebo jim byla zabavena pro státní statek či JZD. Proti přidělům, o které nestál, se pan Josef ohradil, tyto nové přiděly půdy však měly vést k jedinému cíli, a sice aby „kulak“ neustál ten nátlak a svých pozemků se zbavil, a to ideálně ve prospěch socialistického sektoru a nejlépe zcela zdarma. K tomuto účelu sloužilo vládní nařízení č. 50/1955 Sb., ve kterém se výslovně uvádělo, že pokud nemůže „kulak zajistit řádné hospodaření na své usedlosti pro nemoc, stáří apod., je povinen oznámit to (...), načež MNV s ním zajištění řádného hospodaření na jeho usedlosti projedná. V nařízení se dále uvádí: „Kulak může buď dobrovolně nabídnout státu, aby převzal usedlost bezplatně do vlastnictví, anebo dát souhlas, aby jeho usedlost byla bezplatně přikázána do užívání zemědělskému závodu socialistického sektoru.“ Pan Josef ještě nějakou dobu tlaku odolával, zvládal svých více než 23 hektarů a dodávky plnil, podle svých slov dokonce odváděl víc, než byl povinen. Vydatně mu v hospodářství pomáhala rovněž dcera, zejména když onemocněl a nějakou dobu v roce 1956 pobýval v nemocnici. Ovšem opakovaně a písemně nesouhlasil s navyšováním ploch, které měl povinně obdělávat, s argumentem, že není možné, aby jeden člověk sám obhospodařoval přes 35 hektarů půdy! Podle výkladu zmíněného nařízení vlády tak ale vlastně neplnil povinnosti řádného hospodaření na svých (i přidělených) pozemcích, a tak mu bylo 20. září 1956 doručeno rozhodnutí, že podle § 9 zmíněného nařízení přikazuje Místní národní výbor v Radimi jeho usedlost do užívání Československým státním statkům Nový Bydžov – Humburky.³

Citliví čtenáři si zřejmě dokáží představit, jak se situace dále vyvíjela. Následovala série odvolání pana Josefa, zaslání úředních rozhodnutí, výměrů, přezkumů a další související korespondence. Bezmoc rolník v soukolí socialistického úřadování a hospodaření byla zjevná. Navíc byl v tom roce opět hospitalizován, takže převzetí usedlosti dne 16. října 1956 a podrobného soupisu jeho majetku, živého a mrtvého inventáře i doslova každého knoflíku se za rodinu účastnil pouze jeho zeť. Pan Josef zemřel následujícího roku ve věku 66 let.

Beznadějně byly rovněž následné protesty a odvolání rodiny proti zabavení dalších budov, i obytných, které původně s hospodářskou usedlostí přímo nesouvisely, takže se museli syn i dcera s rodinami nakonec vystěhovat nejen z rodného domu, ale v roce 1958 z obce vůbec, protože obytné budovy přidělené ke státnímu statku tento potřeboval k bydlení pro své nové zaměstnance.

Jak na tyto události z 50. let pohlížíme dnes a jak můžeme ty těžko vysvětlitelné (a v dnešní době často zlehčované a relativizované) situace přiblížit třeba dnešním dětem? Jednou z odpovědí může být třeba rozdíl v uvědomění si pocitu osobní svobody, kterou nyní máme. Máme právo vlastnit majetek, právo soukromého vlastnictví. Svobodně se dnes můžeme rozhodnout, komu a jestli vůbec prodáme nebo neprodáme svůj traktor. Rozhodneme se, co a kdy podepíšeme. Nikdo cizí si nemůže nakráčat do naší stodoly, na náš pozemek, a podívat se, jestli nám tam nestojí nevyužívaný stroj nebo rovnou celá nemovitost, která by se třeba hodila někomu, kdo ji nemá, ale zdůvodňuje to obecným prospěchem nebo veřejným zájmem. Takovou situaci bychom dnes mohli ihned ukončit např. větou, kterou použil rolník v uvedeném textu – pánové, já nemám traktor na prodej! A zatímco v roce 1950 ten nesouhlas nebyl panu Josefovi nic platný, dnes to musí každý respektovat.

Zdenka Gläserová, Drahoraz

Poznámky:

1 Skutečná jména jsou v textu samozřejmě zasměněna. Pisatel akorát zkomolil skutečné příjmení rolníka, otázkou však je, nakolik to byl nebo nebyl jeho záměr, protože text obsahuje množství nejen pravopisných chyb. Z toho důvodu musel být zápis pro lepší čtení místy upraven, do textu byly rovněž vloženy chybějící čárky mezi věty a přímá řeč byla dána do uvozovek. Beze změn zůstaly tvary slov, původní slovosled a skladba vět. Citovaný zápis se nachází v neuspořádaných archiváliích fondu Okresní družstevní rada Jičín (zápis z března 1950 o výkupu traktoru), který je uložen ve Státním okresním archivu Jičín (SOKA Jičín).

2 SOKA Jičín, fond Berní správa Jičín, karton č. 66, inv. č. 430, Radim (Lháň).

3 SOKA Jičín, fond Okresní národní výbor Jičín, karton č. 615, inv. č. 1896, sign. U 661.

Máte-li vlastní či rodinný příběh a chcete-li se o něj podělit, napište na e-mail redakční rady Kopidlenkých listů či přímo Z. Gläserové, která váš příběh zpracuje, třeba i anonymně. Zajímají-li vás podobné osudy lidí, navštivte třeba webové stránky neziskové organizace Post Bellum (<https://www.postbellum.cz>), která od roku 2001 vyhledává a nahrává vzpomínky pamětníků na jakékoliv události 20. století. Příběhy jsou zveřejněny v mnoha formách, mnoho z nich si lze přečíst ve vydaných publikacích, případně si je pod názvem „Příběhy 20. století“ můžete poslechnout v Českém rozhlasu či zhlédnout v dokumentech České televize.

15 let pomáháme potřebným



Oblastní charita Jičín oslaví v roce 2021 významné výročí. Je to právě 15 let, co začala působit v okrese Jičín. Nejprve jako provozovatel nízkoprahových klubů pro děti a mládež, následně jako poskytovatel sociálních služeb a pomocí pro rodiny s dětmi, seniory nebo handicapované spoluobčany.

Lidé, kteří se zasloužili o založení Oblastní charity v Jičíně, však její základy položili vlastně již mnohem dříve, v roce 2001. Tehdy vzniklo v Jičíně občanské sdružení „Malé jaro“. Jeho hlavním cílem bylo podílet se na potírání sociálně patologických jevů u dětí a dospívající mládeže a nabízet programy založené na principu zážitkové pedagogiky.

V roce 2004 se sdružení přejmenovalo na „For-teenager apel“ (mnozí si vzpomene na zkrácený název Fortna) a začalo jít za svým tehdy hlavním cílem, vybudovat v Jičíně nízkoprahový klub pro děti a mládež.

1. ledna 2006 vzniká oficiálně Oblastní charita v Jičíně a navazuje na aktivity bývalého sdružení. V roce 2007 otevírá na Novém Městě Nízkoprahový klub Exit. V roce 2008 přebírá charitní pečovatelskou službu v Kopidlně a Libáni a začíná se postupně profesionalizovat. Vznikají další dva nízkoprahové kluby, v Hořicích a Nové Pace, v roce 2013 vzniká Centrum SASanka pro rodiny s dětmi, rok poté Dobrovolnické centrum. V dalších letech je založeno Centrum Fialka v Lomnici nad Popelkou, rozšiřuje se síť pečovatelské služby do dalších měst, novou aktivitou je chov včel a prodej medu a v neposlední řadě jičínská charita zajišťuje dvakrát ročně Sbirku potravin a následnou potravinovou pomoc. Poslední dva roky jsou ve znamení rozvoje vlastního sociálního podniku Prádelny Veronika v Jičíně a Libáni.

Nejdůležitější ale vedle této fotografie jsou především lidé, kterým byla za tu dobu Oblastní charita Jičín nablízku a kterým pomohla. Poděkování tak patří všem bývalým i stávajícím zaměstnancům, podporovatelům, sponzorům, dárcům a institucím a firmám. Děkujeme za přízeň i podporu a těšíme se, že budeme moci i nadále naplňovat naše motto „Každý člověk je pro nás důležitý“.

Oblastní charita Jičín

V této náročné době nic není jako dřív, a ještě bude asi chvíli trvat, než si oživíme staré návyky

O knihovně nejen v době koronavirové s Michaelou Palečkovou

Kdo si chtěl v posledním roce půjčit knížku v knihovně, musel se smířit s tím, že to není tak jednoduché jako dřív. Při troše úsilí se mu to většinou nakonec přece jen podařilo. Nedá se to ale říct o všech službách, některé zůstaly během pandemické špičky úplně nedostupné. Nejen o tom, jak provizorium zamíchalo kartami v Kopidlně, jsme si povídali s Michaelou Palečkovou, která převzala kopidlenkou knihovnu během loňského roku.

Tohle je s odstupem jednoho roku už druhý rozhovor s knihovnicí na stránkách KL. Jen se nám trochu změnilo obsazení, a tak je třeba položit zásadní otázku: Jak by ses představila těm čtenářům, kteří tě ještě neznají?

V knihovně pracuji od srpna loňského roku, a tak jsem už s většinou čtenářů byla v kontaktu. Pro nové čtenáře, kteří se chystají naši knihovnu teprve navštívit – jmenuji se Michaela Palečková. Ráda čtu – překvapivě. :) Mám ráda hudbu, tanec, turistiku, výlety a plavání. Myslím si, že jsem společenská a komunikativní. A aby to bylo trochu vyvážené, tak ještě doplním, co nemám ráda – závist, panovačnost a kuřecí maso. :)

A co tě přivedlo do knihovny?

Především láska k četbě. Také ráda pracuji s dětmi, což je součástí mé pracovní náplně. Mám ráda společnost, kontakt s lidmi. Nenaplnělo by mě zaměstnání, kde bych neměla žádnou zpětnou vazbu nebo bych seděla sama zavřená v kanceláři a jen bych „papirovala“. Těší mě, když se mi vrátí spokojený čtenář a kromě půjčení knížky si přijde i rád popovídat. To mě pohladí po duši a vím, že se v knihovně cítí dobře. Knihovna není jen prostor plný regálů s knihami, ale i místo, kde by se měli návštěvníci cítit dobře, místo pro milé popovídání, sdělení zážitků a dojmů například z přečtené knihy.

Do knihovny jsi přišla už v době, která nebyla úplně standardní. Mám tím na mysli neustále kolísající pandemická opatření, byť loni do podzimu se udělalo na chvíli volněji. Jak vzpomínáš na své začátky v knihovně? Čerpala jsi zkušenosti u kolegů odjinud?

Ano, Martine, je to přesně tak, jak říkáš. Přišla jsem do knihovny v celkem nestandardní době „koronavirové“. Pandemická opatření se měnila jako aprílové počasí. Ke změnám docházelo někdy i několikrát do měsíce. V návaznosti na různá a často aktualizovaná mimořádná opatření Minister-



stva zdravotnictví se musel neustále upravovat i režim knihovny, což bylo náročné jak časově, tak občas i psychicky.

Moje první akce přišla záhy po mém uvedení do funkce knihovnice. :) Jednalo se o akci „Pasování na čtenáře 2020“, která proběhla v září 2020, tedy pouhý měsíc po mém nástupu. To bylo to malé okénko, kdy se, jak jsi řekl, udělalo na chvíli volněji. Po této akci už musely být všechny následující podzimní akce zrušeny. Naplánován byl například kurz pletení z papíru pro začátečníky se Zuzanou Špačkovou, který se měl konat koncem září, na říjen byla plánována beseda s Oldřichem Suchoradským, přednáška o kosmetice AVON, Noc s Andersenem. Tyto a další akce musely být zrušeny. V říjnu došlo na dva týdny k úplnému uzavření knihovny. V této době proběhl generální úklid budovy KVC, takže vytižená jsem byla dostatečně. :) Částečné obnovení provozu knihovny následovalo od pondělí 19. října 2020. Otevřeno mohlo být ale pouze oddělení pro dospělé čtenáře v běžnou půjčovnu dobu. Dětské knihy si čtenáři mohli objednat telefonicky nebo e-mailem a po objednání jsem jim je připravila k vyzvednutí. Vstup byl umožněn pouze registrovaným čtenářům. Poskytovat jsem mohla pouze výpůjční služby, tzn. půjčení a vrácení knihovního fondu a základní informační služby. Ostatní služby nebylo povoleno využívat. To znamená internet, kopírování nebo tisk.

Pobyt uživatelů byl omezen na nezbytně nutnou dobu, v maximálním počtu pěti čtenářů ve stejnou dobu. Nutné bylo samozřejmě dodržování minimálních rozestupů dva metry.

Vstup byl povolen pouze s ochrannými prostředky dýchacích cest. Návštěvníci si

museli před vstupem do knihovny ošetřit ruce dezinfekcí, která je i nyní umístěna u vstupu do knihovny. Zásada 3R platí i nadále. Vracené knihy a časopisy byly 24 hodin v karanténě, až poté si je mohli čtenáři opět vypůjčit. Tato opatření se měnila někdy i ze dne na den a na to jsem musela obratem reagovat. To znamená, že jsem musela informovat všechny mé stálé čtenáře telefonicky nebo formou SMS, což bylo také časově náročnější. Bylo třeba nová opatření zveřejnit i na webových stránkách knihovny, na vývěsce před knihovnou, místním rozhlasem a podobně. Často se měnil počet čtenářů na celkovou plochu knihovny, kteří mohli být ve stejný čas v prostorách knihovny. Měnil se ale i způsob půjčování knih – knihovna, výdejní okénko.

Tak to byly mé začátky v knihovně. :) To je ale jen malý zlomek toho, co knihovnická práce obnáší.

Ptáš se, zda jsem čerpala zkušenosti u kolegů odjinud. Ano, čerpala, čerpám stále a čerpat budu. V mých začátcích, poté co mě „opustila“ bývalá knihovnice Monča, se kterou jsem měla možnost strávit pouze jeden měsíc, příjemně strávený měsíc, mi vždy, když jsem cokoli potřebovala, vyšly vstříc kolegyně z knihovny v Jičíně. Inspiraci hledám ale i na webových stránkách jiných knihoven. Také jsem se zapsala do knihovnického kurzu Moravské zemské knihovny Brno. Kurz má několik studijních modulů, po prostudování každého následuje složení zkoušky.

Vlastně zatím „normální doba“ ještě nepřišla. Jak se celá situace od loňska do dneška promítla do provozu knihovny? Muselo to jistě ovlivnit počty registrací a také se těžko pořádají akce, když se lidé nesmějí scházet...

„Normální doba“ ještě nepřišla, ale já jsem optimistka, takže věřím, že brzy přijde, a moc se na to těším. I když určitě tu s námi některé pozůstatky této náročné doby vydrží: dvě ze tří R určitě – ruce, přiměřené rozestupy nebo častější větrání uzavřených prostor. Celá tato situace se samozřejmě do provozu knihovny promítla, ať už ve změnách režimu půjčování knih (přímo prostory knihovny, ale s měnícím se počtem čtenářů ve stejný čas či výdejní okénko), nebo v počtu nově registrovaných čtenářů. Půjčování knih pro dospělé čtená-

pokračování ze strany 26

ře probíhalo po celou dobu koronavirovou téměř ve stejné frekvenci. Dětské oddělení však bylo uzavřeno. Pořádání akcí tato doba nepřála, ale to jsem již zmínila.

Dá se během pandemických opatření nějak pracovat s dětmi? Výuka fungovala distančně, ale co knihovna, je tu pro ni místo? Pokud vím, nějaká ta bezpečná dobrodružství jste dětem na KVC přece jen vymyslely...

Ano, možnosti práce s dětmi byly velmi omezené, ale přece jen se něco našlo. KVC a knihovna Kopidlno nabídly dětem účast v celoroční aktivitě „V Kopidlně se PSA nebojíme“. Jednoduché výzvy mohly děti plnit jako jednotlivci nebo jako rodina. Děti mohly vyrábět, vytvářet, fotit, vařit, zpívat, číst a plnit další výmysly. :) Každý měsíc proběhla jedna aktivita, za splnění byla pochvala, a i menší odměna. 1. června 2021 proběhl tak trochu jiný Den dětí.

Jak se má knihovní skřítek? Není pro něj to čekání už moc dlouhé?

Knihovní skřítek, který se k nám do knihovny přenesl ze světa pohádek, aby tu dával pozor na naše knížky, se už tak trochu nudí. Chybí mu společnost dětí. Dvě návštěvy dětského kolektivu už nyní absolvoval a moc si to pochvaloval. A vzkazuje dětem: „Jakmile to bude možné, přijďte se se mnou, milé děti, přivítat do kopidlenké knihovny. Moc, moc, moc se na vás těším – já i knihovnice Míša.“

Jak vidíš budoucnost, nejen tu covidovou?

Jak vidím budoucnost? Jak už jsem uvedla, jsem optimistka a věřím v lepší časy. :) Všichni si je zasloužíme.

Jaká by podle tebe měla kopidlenská knihovna být?

Knihovna, nejen ta kopidlenská, by podle mne měla být místem, kde se lidé rádi setkávají a je jim tam příjemně. Přivítá je usměvavá knihovnice bez roušky nebo respirátoru, která jim nejen ráda poradí s výběrem knihy, ale ráda si s nimi také popovídá.

Máš nějaké plány, které čekají na svoji příležitost?

Nejsem zrovna zastáncem velkých plá-

nů, ale malé plány či cíle určitě mám, a to jak v pracovním, tak v osobním životě. Mne osobně by například velmi potěšilo, kdyby se mi povedlo motivovat další potenciální čtenáře, „malé i velké“, myslím tím věkem. V dnešní hektické době je menší zájem o čtení knih. Čtení zabírá čas, kterého mají všichni málo, nebo si to alespoň většina myslí. Je pro nás pohodlnější zkouknout film na Netflixu než si přečíst pěknou knihu. Klasické knihy mají navíc konkurenci ve čtečkách knih, které mně nejsou vůbec blízké, ač mám jiné moderní technologie ráda. Potěšilo by mě, kdyby se mi povedlo motivovat více čtenářů, kteří klasické knihy nezavrhnou a rádi si je přečtou.

Na závěr bych jen dodala, že knihovnických činností je hodně a mají jediný cíl – spokojeného uživatele naší knihovny. V této náročné době nic není jako dřív, a ještě bude asi chvíli trvat, než si oživíme staré návyky a než se do knihovny vrátí všichni čtenáři, včetně těch nejmenších. Preji vám všem krásné léto, hodně optimismu a víry v lepší časy. Těším se na vás při brzkém setkání v knihovně.

Ptal se Martin Žantovský

Suchý únor se stal realitou i ve vinném sklípku

V loňském roce jsme na stránkách KL představili vinný sklípek u Staňků z Česova, který v Kopidlně připravil odbornou přednášku s degustací vín, na kterou se sešlo na 40 hostů. Co se od minule změnilo? Doba „covidová“ aktivity sklípku velice zasáhla, byl to rok velice těžký. Restaurace zavřené, plesy, jarmarky a trhy zrušené, pořádání degustací z důvodu nařízení vlády zakázáno, odběr ze sklípku do domácností minimální. Každým rokem připravuje sklípek vína s etiketou na přání, svatební kolekce vín, působí jako odborná obsluha na vernisážích a plesech, a vše bylo zrušeno, žádné akce ani svatby se nekonaly. A navíc 1. února 2021 byl celé rodině Aleše Staňka prokázán pozitivní test na covid-19, což nebylo nic příjemného. „Suchý únor se tentokrát nedobrovolně stal realitou i ve vinném sklípku a to nás vůbec netěšilo“, konstatuje vinař.

Milovníkům vína nezbyvalo po celou dobu uzavřených restaurací, zákazů pořádání soukromých oslav a setkávání se více osob nic jiného než si otevřít lahvinku dobrého vína doma anebo mít v pohotovosti „boxík“ vína. Poptávka po lahvách klesla na minimum, ale zvýšila se poptávka po větším balení vín, tak sklípek rozšířil nabídku boxů o Vinařství Vajbar, které sídlí ve vinařské obci Rakvice, součásti Velkopavlovické vinařské podoblasti. Vinařský provoz však najdete v nedaleké obci Zaječ. Jako novinku Aleš Staněk zavedl pravidelné trasy rozvozu, při kterých vozí dobrůtky ze sklípku až k vašim dveřím.



Přednáška s degustací znovu v Kopidlně

Degustace vín s odborným výkladem je pro Aleše Staňka velice oblíbenou činností a relaxem po zaměstnání. Jakmile situace dovolí, sklípek z Česova rád naváže na loňskou velmi povedenou řízenou degustaci, která proběhla 11. září v KVC Kopidlno. Akce se zúčastnilo přes 40 hostů a přednáška s vinařskou tematikou byla spojena s ochutnávkou vín z Vinařství Líbal z Horních Dunajovic u Znojma a pravých moravských pochutin. V plánu byla i další degustace: „Vánoční kolekce vín“. Doba tomu už ale nepřála.

Letos se Aleš Staněk chystá do Kopidlna s další vinařskou přednáškou. Měla by být spojena s představením novinek z ročníku 2020 a ochutnávkou od dalších vinařů z Moravy, které zde zastupuje: Víno Tichý – Vinný sklep Rybníky u Moravského Krumlova a Vinařství Jan Plaček z Moravských Bránic od Ivančic, rodného města Vladimíra Menšíka

a Alfonse Muchy. Do ochutnávky zcela určitě zařadí, po velkém úspěchu z předchozích let, z Vinařství Jana Plačka velmi osvěžující a ovocitá perlivá vína, a to RosénCO₂ (čteme: rozénko) a SolarCO₂ (čteme: solarko), která jsou už ve sklípku připravena k vyzvednutí. „Tato vína již spousta zákazníků ochutnala a konstatovali, že jsou velice povedená. Celý tým vinného sklípku se už moc těší na společné setkání u sklenky vína“, vzkazuje Aleš Staněk do Kopidlno. Nezbyvá tedy než doufat, že epidemická situace bude pořádání akcí v následujícím období nakloněna.

Michaela Havelková

Vinný sklípek u Staňků, Česov 98

Malý vinný sklípek u Staňků najdete na zahradě rodinného domu u fotbalového hřiště v Česově u Jičína. Pro veřejnost je k nákupu otevřen každý den od 17 do 20 hodin. Veškerý sortiment lze najít na e-shopu www.vinostanek.cz. Ve sklípku najdete kvalitní lahvová vína (cca 30 druhů) od tří rodinných vinařů ze Znojemska, 15 druhů vín v oblíbeném bag-in-box balení 3 a 5 litrů, nealko mošty vhodné pro děti, těhotné a kojící matky a spoustu dalších produktů nejen od našich vinařů.

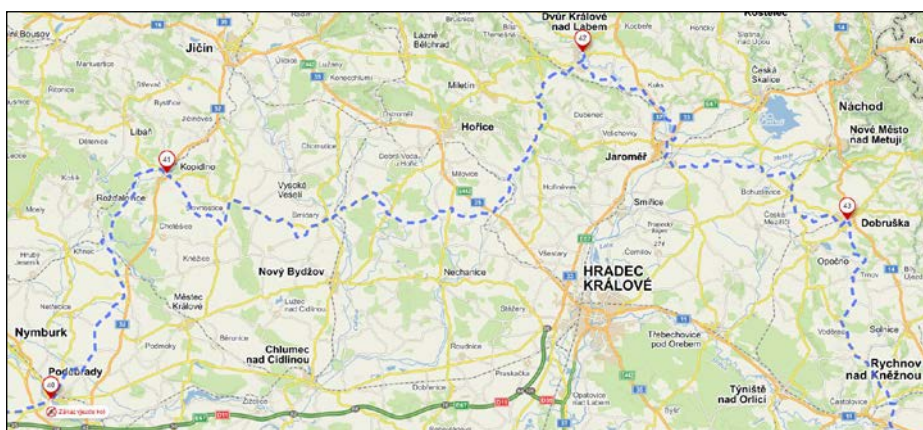
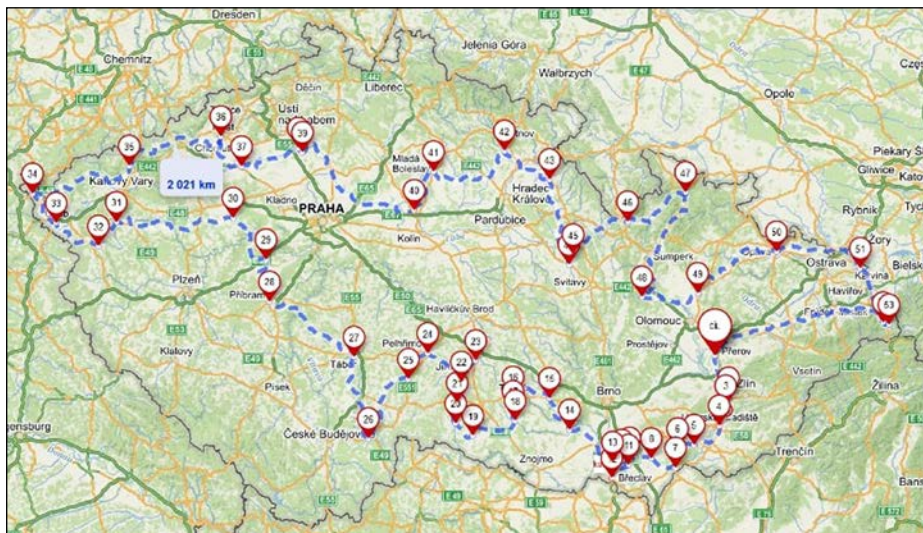
Bochoř v pohybu. Zastávka v Kopidlně a inspirace nejen pro dobu zákazů

Bochoř je obec ležící v okrese Přerov. Žije zde 979 obyvatel, katastrální území má rozlohu 945 ha. Tak píše Wikipedie. A jak se tato moravská ves dostala na stránky KL? V Bochoři totiž dostali nápad, jak se vypořádat se zákazem cestování a užít si výletů po naší vlasti koronaviru navzdory. Tamní Levandulový spolek a Základní škola Bochoř vymyslely virtuální putování *Z Bochoře do Aše a zase zpátky*. Na mapě vytyčily (vzhledem k aktuálnímu letopočtu symbolických) 2021 kilometrů dlouhou trasu s 53 zastávkami. A jednou z nich bylo Kopidlně.

„Domníváme se, že i v této podivné době není dobré pouze sedět doma na kanapi. A proto jsme se rozhodli připravit pro obyvatele naší obce virtuální putování po České republice. Cílem je zaznamenávat skutečně ušlé nebo uběhnuté kilometry našich spoluobčanů a postupně se tak posouvat po vytyčené trase na mapě. Začínáme v neděli 21. března a tuto vzdálenost chceme společně zvládnout do 30 dnů,“ píše za pořadatele Petr Novák v e-mailu, který před zahájením akce přistál v pracovní poště Míši Havelkové v kopidlenském KVC.

A tak zatímco bochořští obyvatelé sportovali a pěstovali pohyb spořádaně a bezpečně v souladu se všemi nařízeními na území svého katastru, startovalo ve stejnou dobu velké putování napříč Českou republikou prstem po mapě. Stovky a stovky kilometrů v nohách byly ale skutečné.

„Naše trasa povede do kraje vína na jihu Moravy, dále pak na Vysočinu, přes jihočeské rybníky do lázeňských míst západních Čech, také proti proudu Labe, do Litomyšle, Králíků, projdeme některá města na severu Moravy, navštívíme nejvýhodnější kout ČR a pak po proudu Bečvy zpět do Bochoře,“ popisují pořadatelé v informačním letáku, který v předjaří zamířil do schránek bochořských domácností. Tamní obyvatelé zároveň dostali návod, jak se mohou k cestě připojit

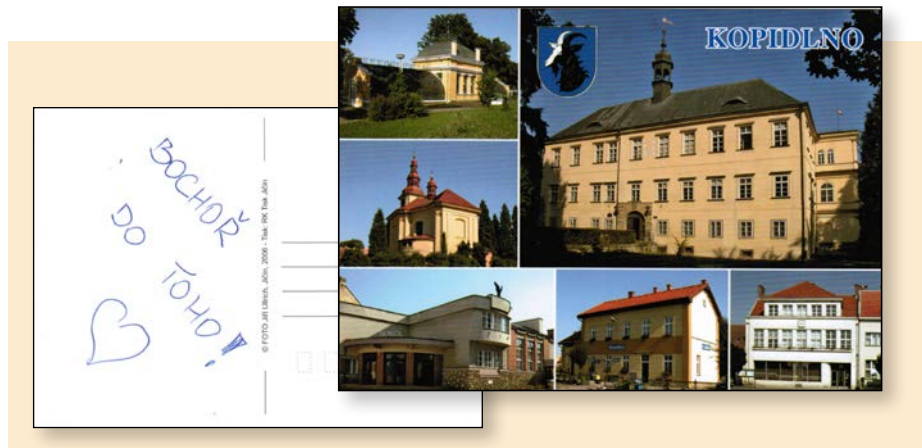


a zasloužit se společně o zdoání 2021 pěších kilometrů za jeden měsíc. Stačí, aby každý den počítali své nachezené nebo naběhané kilometry, třeba pomocí aplikace v telefonu nebo sportovních hodinek, a pak je odeslali pořadatelům do společné evidence. Podaří se společně nasbírat dostatek reálných kilometrů, aby to stačilo na cestu napříč ČR a včasný návrat domů?

Aby virtuální putování mělo v sobě i něco skutečného a motivujícího, obeslali pořadatelé turistická a informační centra v místech všech 53 zastávek. Průběh 30denního putování pak průběžně mapovali na facebooku www.facebook.com/bochorvpohybu a trasu zároveň ilustrovali fotografiemi, pohlednicemi a dalšími materiály, které obdrželi z „navštívených“ míst. Kopidleenské informační centrum poslalo do Bochoře knihu Kopidlně a několik pohlednic se vzkazy.

Cíle v Aši dosáhli virtuální cestovatelé už za tři a půl dne od startu. V nohách měli v tu chvíli zcela nevirtuálních 909 km. Jednou ze zastávek (s číslem 41) na cestě domů bylo i Kopidlně. Výletníci k nám při sčítání kilometrů dorazili 25. března. Na facebooku o tom napsali:

Z Poděbrad nás čeká ještě dlouhá cesta (dnes je to přes 370 km!). Vydáváme se na sever na Dymokury. Je dobré vědět, že právě v Dymokurech napsal Jára Cimrman divadelní

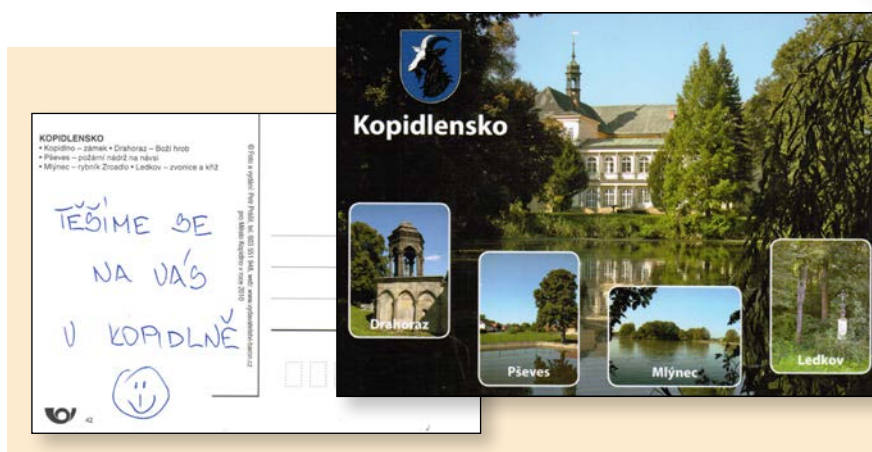


pokračování ze strany 28

hru České nebe. Pokračujeme kolem rybníka Zrcadlo, který je rájem ornitologů. A už jsme v Kopidlně (1297 km). Chcete-li zažít něco z atmosféry Kopidlna, přečtěte si knihu Zdeňka Svěráka Po strništi bos. Zdeněk Svěrák (čestný občan Kopidlna) zde jako dítě prožil několik válečných let a z jeho vzpomínek vznikla tato kniha, která byla později zfilmovaná. Město s kozlí hlavou ve znaku nabízí kromě zámku se zámeckou zahradou a palmovým skleníkem řadu dalších památek a míst, která stojí za to vidět. Opouštíme příjemné Kopidlensko a přes Cholenice, Běchary, Židovice (již druhé na naší cestě), Chroustov, Slavhostice, Žlunice, Kozojídky, Vinary, Smidarskou Lhotu, Smidary, Loučnou Horu, Šaplavu, Myštěves, Petrovice, Pšánky, Stračov, Mžany, Sadovou, Hněvčeves, Cerekvici nad Bystřicí, Velký Vřeštov, Lanžov a Doubravici přicházíme do Dvora Králové nad Labem (1362 km). [...] A v Dobrušce končí pátý den naší cesty.

Celou trasu, dlouhou 2021 kilometrů, nakonec účastníci společnými silami zdolali a už během osmého dne cesty dorazili domů do Bochoře. To jim ale nestačilo, a tak během zbývajících času stihli obejít/oběhnout republiku ještě dvakrát. A závěrečná statistika pořadatelů?

Ušli jsme 3 × 2021 km (+ 4 km navíc) za 30

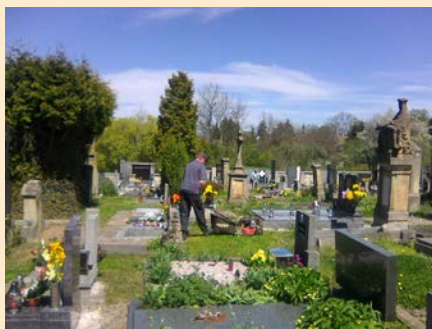


dnů. To je průměr asi 202 km za den. Na tomto výkonu se podílelo celkem 70 občanů Bochoře, tj. zhruba každý 14. občan obce. Celkem jsme zaznamenali 768 výkonů, což je průměr zhruba 8 km na výšlap/výběh. Navštívili jsme téměř 100 měst v ČR a nepočítaně obcí, pět zoologických zahrad a sedm míst se zvýšeným výskytem levandule. Při organizaci akce jsme odeslali 284 e-mailů a 69 e-mailů nám přišlo do schránky. Na popis cesty v prvním kole bylo na FB napsáno přes 3800 slov, na popis druhého a třetího kola (tam byl popis stručnější) to bylo dohromady přes 3600 slov. Ještě jednou děkujeme všem městům, obcím, muzeím, infocentřům a základním školám, díky nimž byla cesta příjemnější, a všem, kteří svými kilometry přispěli ke zdolání tří okruhů.

„Pohlednice, či jiné takto získané materiály (plány měst, publikace, upomínkové předměty), využijeme k motivaci spoluobčanů k pohybu a uplatnění najdou i při výuce žáků naší školy. Věříme, že se současná situace brzy zlepší, a že se k vám, na některém z našich výletů, budeme moci podívat i ve skutečnosti,” dodává za pořadatele Petr Novák z bochořského Levandulového spolku.

A co si myslíte vy? Není putování Z Bochoře do Aše a zase zpátky dobrou inspirací k pohybu nejen v době zákazů a omezeného cestování?

S využitím materiálů Míši Havelkové a iniciativy Bochoř v pohybu popsal Martin Žantovský



Mezi pravidelné práce vykonávané pracovníky organizační složky Místní hospodářství patří údržba travnatých ploch a ostatní zeleně na veřejných prostranstvích, výsadba a údržba záhonů, postřik plevelů, odstraňování náletových dřevin a prořez zeleně; to vše nejen v Kopidlně, ale i v Drahorazi, Mlýnci, Pševci a Ledkově.

Údržbu hřbitova zajišťují pracovníci Místního hospodářství jen v Kopidlně. O hřbitovy v Drahorazi a v Mlýnci se starají tamní občané, s nimiž má město uzavřeny dohody o pracovních činnostech.

(kl)

Velká hra o malém letadýlku pomohla modelářům aktivně překlenout dobu, kdy se nemohli scházet

Od začátku letošního roku se stále nemohli scházet žákovský modelářský kroužek. Další epidemiologická opatření znemožňovala dokonce i trénování, natož aby se mohlo závodit. Nejsme zvyklí na nečinnost a preferujeme i aktivní odpočinek. Proto jsme vymysleli hru nejen pro sebe, ale pro všechny děti s názvem – Velká hra o malém letadýlku. Hra měla vyhovovat všem platným opatřením. S vidinou dlouho trvajících opatření jsme se ji rozhodli uspořádat na tři kola. Cílem bylo poznávání našeho města, zábava a alespoň trochu pohybu. Velice nápomocna nám byla paní Michaela Havelková – koordinátorka KVC Kopidlno. Základem byl příběh o malém letadýlku.

První kolo – únor 2021

První kolo bylo trochu narychlo, abychom stihli alespoň část jarních prázdnin dětí a letošní bohatou sněhovou nadílku. Příběh začínal, jak malé letadýlko ve sněhové vánici muselo nouzově přistát v neznámé krajině a při přistání se porouchalo. Jednotlivé úkoly

byly rozmístěny po městě a děti je při procházce plnily. Ke každému vědomostnímu úkolu si mohly vyzkoušet také zábavný. Děti například odpovídaly, jak se jmenují ulice ve městě, příjmení pana místostarosty, název náměstí nebo jaké zvíře je ve znaku města. Mohly si dát různá razítka, vyzkoušet šikovnost při provlékání stužky plotem nebo postavit či nakreslit sněhuláka. Přitom se prošly ulicemi Luční, Švermovou, Lipovou, Jičínskou a Hilmarovou. Své odpovědi zapisovaly do tajenky a při správném vyluštění jim vyšel název našeho města. Což byla odpověď na to, kde malé letadýlko přistálo. Při své procházce dostaly za žetonek malou sladkost v cukrárně u p. Knížkové. Toto kolo probíhalo od jedenáctého do dvacátého pátého února. Průběžně jsme kontrolovali, aby úkoly byly kompletní a nezpůsobilo to komplikace. Byly jen malé závady jako utržený provázek, rozbité vajíčko a jednou si někdo odnesl stužku se špunty. Tohoto kola se zúčastnilo 43 dětí od předškoláků až po osmou třídu. Všichni měli správně vyplněnou tajenku.

Druhé kolo – březen 2021

Druhé kolo začínalo prvního března a končilo dvacátého prvního března. Bylo směřováno k Mezinárodnímu dni žen. Podle příběhu děti při své procházce a plnění úkolů sháněly součástky na opravu letadýlka. Za splnění úkol získaly matičku, za jiný kolečko a za další třeba vrtulku. Z vědomostních úkolů například poznávaly stromy, zjišťovaly název další ulice či jméno rybníka. Ze zábavných úkolů nosily míček na lžici, házeły kroužky, skákaly přes švihadlo či po jedné noze. Při své cestě prošly ulicí Tyršovou, Tomáše Svobody, náměstí a park. S posbíranými součástkami, na konci své cesty, opravily letadýlko. V odpovědním listu vyplnily tajenku a vyšlo jim LETADÝLKO. Za svůj malý soutěžní žetonek dostaly v prodejně květin u p. Kyzivátové malou kytičku pro maminku. Tohoto kola se zúčastnilo 12 dětí od před-

pokračování na straně 31

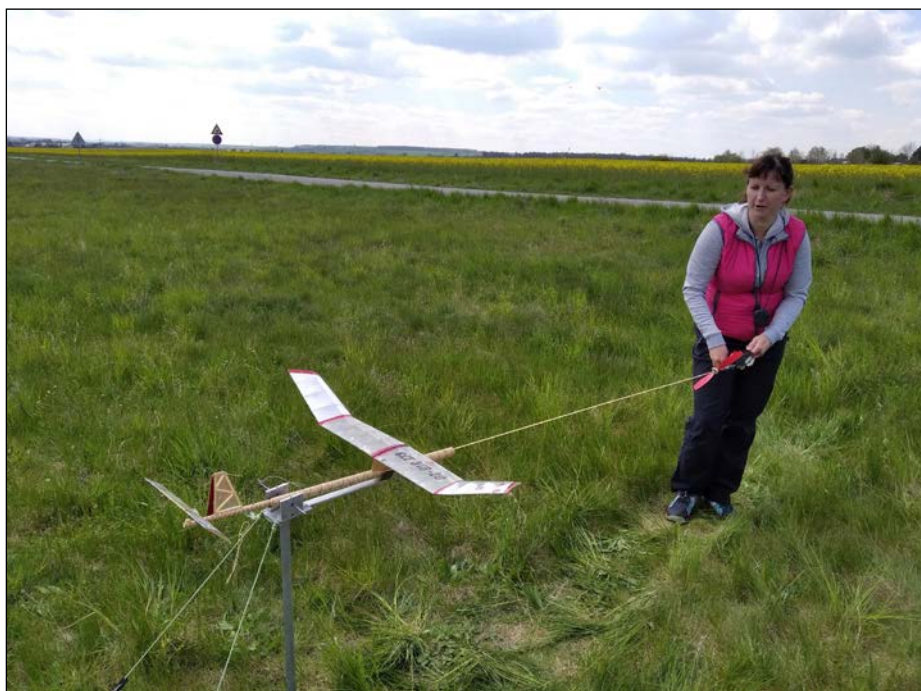


pokračování ze strany 30

školáků až po šestou třídu. Všechny odpovědi byly správné. Při tomto kole bylo přihlédnuto k připomínkám a kritice naší soutěže. Bohužel park byl „za trešť“. Opět jsme průběžně kontrolovali úkoly, ale nejsme si jisti, zda bylo vždy vše v pořádku (ne naší vinou). Po zkušenostech se někdy procházela trasa dvakrát denně. Jen jednou bylo vše v pořádku. Namátkou – rozbité pálky, odcizené švihadlo i šněrovací maketa, strhané fáborky. Ani počasí nepříálo. Dostí přšelo, a kre-pákové fáborky vybledly. Tak se trasa opět přeznačovala, aby byla dobře vidět a nikdo nebloudil.

Třetí kolo – duben

V dubnu se hrálo od prvního do osmnáctého. Tematicky bylo kolo zaměřeno na velikonoční svátky. V příběhu děti shromažďovaly písmenka, aby jim v tajence vyšlo jméno letadýlka. A protože to bylo již třetí kolo a zároveň poslední, tak trochu přitvrdilo. Bylo celé zašifrované. Bylo nám jasné, že menší děti vše nezvládnou, ale dospělí si přece také rádi hrají. Na druhou stranu nemuseli nic zjišťovat (jak se jmenovala Mrlina dříve), přemýšlet (jak se jmenuje historická budova), stačilo „jen“ vyluštit šifru. Byly použity šifry známé i méně známé. Například morseovka, mobilní šifra, písmenková, obrázková nebo matematická. Z doprovodných zábavných úkolů si děti vyzkoušely chůzi mezi laserovými paprsky, střílení raketou, stavění kostek netradičně nebo slalom s traktorem. Za těžší úkoly také více odměn. Děti si složily papírovou vlačstovku, s kterou



Vladimíra Švorcová – 2. místo P30 na soutěži v Mladé Boleslavi

si mohly házet a potom si ji doma namalovat. Vzaly si a doma malovaly velikonoční vajíčko ze samotvrdnoucí hmoty. A na závěr svého putování a luštění si za žetonek mohly vyzvednout u p. Kriváčkové jablíčko. Jablíčka nám do soutěže paní Kriváčková darovala – moc děkujeme. Třetího kola se zúčastnilo 11 dětí. Některé odpovědi nebyly úplně správné. Bylo vidět, že se děti snažily samy. Za to jim patří velká pochvala. Tentokrát jsme při kontrolách jen vyměňovali poškozená vajíčka a nahrazovali utrženou matičku z hlavolamu. Vlivem počasí jsme museli měnit rozmočené papíry k úkolům, aby bylo vše dobře čitelné. Proti druhému kolu to byla brnkačka.

Doufáme, že hra naplnila svůj název a poslání. Za pořadatele – Velká hra určitě. V každém kole devět úkolů vědomostních plus devět zábavných. Připravit, rozmístit a udržovat – slušná porce práce. S ohledem na účast velká nebyla. První kolo úplná spokojenost. Další dvě slabá. Nevíme, jestli to bylo způsobeno přísnějšími opatřeními, nebo se nelíbilo první kolo, nebo jen nechutí či lenost. Nebo zjistili, že za dobrý pocit jim to nestojí. Podle zpráv některé děti začaly, ale nedokončily. Přesto všem dětem i jejich rodičům, kteří se zúčastnili naší hry,

jménem LMK a KVC Kopidlno děkujeme za účast. Těm, kteří se zúčastnili všech tří kol, obzvláště. O malém letadýlku – pro někoho malé, pro někoho velké. Zakomponovali bychom do naší hry větší i menší modely, ale měli jsme obavy o jejich existenci. Děkujeme za podporu a spolupráci všem, kteří se na pořádání hry podíleli. Neradi bychom na někoho zapomněli, tak alespoň takto. Jsou to lidé, kteří měli na plotě úkoly, pomohli s propagací, výrobou úkolů, rozmístěním, uklidem, kontrolou, odměnami pro děti, a také ti, kteří zapojili děti ve škole a v družině – DĚKUJEME.

Stihli jsme také výlet na Bučici na kolech. Podívali jsme se pěšky na Kumburk a Bradlec. Připravujeme nové modely, hlavně naši reprezentanti, zatím jen doma s rodiči. Honzovi Zajícovi při tréninku ulétl model F1A. Silný stoupavý proud vzduchu ho i přes zařízení ukončující let odnesl z Budčevsi. Naštěstí to mělo dobrý konec. Model se našel 6,5 km daleko. V neděli 9. 5. jsme navštívili zoo v Praze. Máme již za sebou první soutěž v Mladé Boleslavi. V rámci možností jsme aktivní a snažíme se udržovat v kondici. O dalších aktivitách vás budeme informovat. Děkujeme za podporu.

František Zajíc





zdravotníci cvičí zdarma

**Ve víceúčelové sportovní hale
v Kopidlně cvičí zdravotníci
ZDARMA**

**více informací u správce haly
na telefonu 725 316 518**